VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2010. gada 4. martā *

Lieta T-401/06

Brosmann Footwear (HK) Ltd, *Kowloon* (Ķīna),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, *Zhongshan* (Ķīna),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, *Guangzhou* (Ķīna),

Risen Footwear (HK) Co., Ltd, *Kowloon*,

ko pārstāv L. Riesmans [*L. Ruessmann*] un A. Vilemss [*A. Willems*], advokāti,

prasītājas,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv J. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pārstāvis, kam palīdz G. Berišs [*G. Berrisch*], advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv H. van Vlīts [*H. van Vliet*] un T. Šarfs [*T. Scharf*], pārstāvji,

un

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), Brisele, ko sākotnēji pārstāvēja F. Flemminks [*P. Vlaemminck*], G. Zonnekeins [*G. Zonnekeyn*] un S. Verhulsts [*S. Verhulst*], vēlāk — F. Flemminks un A. Ibēra [*A. Hubert*], *avocats*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību daļēji atcelt Padomes 2006. gada 5. oktobra Regulu (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko

piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV L 275, 1. lpp.), tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītājām.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*E. Martins Ribeiro*], tiesneši S. Papasavs [*S. Papasavvas*] (referents) un A. Ditrihs [*A. Dittrich*],

sekretāre K. Kanca [*C. Kantza*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 11. februāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Grozītās Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis

(OV 1996, L 56, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "pamatregula"), 1. panta 1., 2. un 4. punktā ir paredzēts:

"1. Antidempinga nodevu [maksājumu] var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus [kaitējumu].

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz Kopienu par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu [kas ir zemāka nekā salīdzināmā cena, kas piemērojama līdzīgai precei parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī].

[..]

4. Šajā regulā terminu "līdzīga prece" saprot kā preci, kas ir identiska, tas ir, vienāda ar attiecīgo preci, raugoties no visiem aspektiem, vai arī, ja šādas preces nav, ar to saprot citu preci, kuras īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgās preces īpašībām, kaut arī, raugoties no visiem aspektiem, tās nav identiskas".

2 Saistībā ar uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa (turpmāk tekstā — "TES") piešķiršanas nosacījumiem pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktā ir noteikts:

"b) Veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no [..] Ķīnas Tautas Republikas [..], normālo vērtību nosaka atbilstīgi 1. līdz 6. punktam, ja, pamatojoties

uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, [..] iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt [ja tas tā nav], tad piemēro a) apakšpunkta noteikumus.

c) Saskaņā ar [2. panta 7. punkta] b) apakšpunktu pieprasījums ir jāiesniedz rakstveidā, un tajā ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos [..].

To, vai ražotājs atbilst iepriekšminētajiem kritērijiem, konstatē trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas [..]."

3 Attiecībā uz kaitējuma esamības noteikšanu pamatregulas 3. panta 2., 3., 6. un 7. punktā ir paredzēts:

"2. Zaudējumu [kaitējuma esamības] noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda gan a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām Kopienas tirgū, gan b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari.

3. [..] Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām sprież [attiecībā uz importa ietekmi uz cenām pārbauda], vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīgas [Kopienas nozares] preces cenu [..], vai arī [kādā citā veidā] šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi [..].

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. pantu [punktu], parāda, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus [kaitējumu] šīs regulas nozīmē. Tas jo īpaši parāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. pantu [punktu], ir ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus [kaitējumu] Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi [kaitējums] netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver [citu starpā] to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Kopienā [trešās valsts un Kopienas ražotāju īstenoto ierobežojošu komercpraksi un konkurenci starp šiem ražotājiem], tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu."

4 Saistībā ar antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas nosacījumiem pamatregulas 5. panta 2., 3. un 4. punktā ir paredzēts:

"2. Saskaņā ar 1. punktu sūdzībā ietver pierādījumus par dempingu, zaudējumiem [kaitējumu] un cēloņsakarību starp importu, ko uzskata par importu par dempinga cenām, un zaudējumiem [kaitējumu], kurus uzskata par dempinga nodarītiem zaudējumiem [kaitējumu] [..].

3. Ciktāl iespējams, Komisija pārbauda sūdzībā ietverto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pietiek pierādījumu izmeklēšanas uzsākšanai.

4. Izmeklēšanu neuzsāk, ievērojot 1. punktu, ja vien, pamatojoties uz pārbaudi par to, kādā mērā tiek atbalstīta vai noraidīta Kopienas līdzīgās preces ražotāju izteiktā sūdzība [Kopienas līdzīgās preces ražotāji izsaka atbalstu sūdzībai vai iebildumus pret to], netiek konstatēts, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja šo sūdzību atbalsta tie Kopienas ražotāji, kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi tā Kopienas ražošanas nozares daļa, kas vai nu atbalsta, vai noraida [iebilst pret] sūdzību. Taču neuzsāk nekādu izmeklēšanu, ja tie Kopienas ražotāji, kuri nepārprotami atbalsta sūdzību, ražo mazāk nekā 25 % no kopējā saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi Kopienas ražošanas nozare."

5 Pamatregulas 6. panta 8. un 9. punktā ir noteikts:

"8. Izņemot 18. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas [, ar kuru ir pamatoti secinājumi,] precizitāti.

9. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādas izmeklēšanas [šādu izmeklēšanu] vienmēr pabeidz 15 mēnešus pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatētiem faktiem atbilstīgi 8. pantam attiecībā uz cenu labojumiem [saistībām] vai konstatētiem faktiem atbilstīgi 9. pantam attiecībā uz galīgo lēmumu."

6 Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punkta otro daļu un 6. punktu:

"5. [..]

Ja piemēro 2. panta 7. punkta [a) apakšpunktu], individuālo maksājumu tomēr nosaka [var noteikt] eksportētājiem, kas, pienācīgi pamatojot, var pierādīt:

a) ka tie, ja firmas [..] pilnīgi vai daļēji pieder ārvalstniekiem [vai tās ir kopuzņēmumi], var brīvi repatriēt kapitālu un peļņu;

b) ka eksporta cenas un daudzumi, un pārdošanas noteikumi ir brīvi noteikti;

c) ka vairākums akciju pieder privātpersonām. Valsts ierēdņi, kas ir valdē vai ieņem galvenos amatus vadībā, ir mazākumā, vai arī ir jāpierāda, ka uzņēmējsabiedrība tomēr ir pietiekami neatkarīga no valsts iejaukšanās;

d) ka valūtas maiņas kursu pārrēķina atbilstīgi tirgus likmei; un

e) ka valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu, ja individuālajiem eksportētājiem piemēro dažādas maksājuma likmes.

6. Ja Komisija ir ierobežojusi pārbaudi saskaņā ar 17. pantu, antidempinga nodeva [maksājums], ko piemēro precēm, kuras importē eksportētāji vai ražotāji, kas tika

informējuši par sevi saskaņā ar 17. pantu, bet kuri netika iekļauti pārbaudāmo sarakstā, nepārsniedz vidējo svērto dempinga starpību, kas konstatēta izlasē pārbaudītajām pusēm. [..] Precēm, ko importē eksportētāji vai ražotāji, uz kuriem attiecas 17. pantā paredzētie individuālie noteikumi [individuālā pieeja], piemēro individuālās nodevas [maksājumus]."

7 Saistībā ar atlases metodi pamatregulas 17. panta 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Gadījumos, kad ir daudz sūdzības iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, preču vai darījumu veidu [preču veidu vai darījumu], izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, produktu [preču] vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto preču, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt atvēlētajā termiņā.

[..]

3. Gadījumos, kad pārbaudi ierobežo saskaņā ar šo pantu, tomēr ir jāaprēķina individuāla dempinga starpība katram sākotnēji neizvēlētam eksportētājam vai ražotājam, kurš ir iesniedzis nepieciešamo informāciju šajā regulā noteiktajā termiņā, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka atsevišķas [individuālas] pārbaudes attiecīgi būtu pārmērīgi apgrūtinošas un neļautu savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu."

8 Saskaņā ar pamatregulas 18. panta 3. un 4. punktu:

"3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā, ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

4. Ja pierādījumi vai informācija netiek pieņemta, par iemesliem tūlīt informē šo pierādījumu vai informācijas iesniedzēju un dod iespēju sniegt turpmākus paskaidrojumus norādītajā termiņā. Ja paskaidrojumus atzīst par neapmierinošiem, konstatējumus izpauž un publicē, norādot šādu pierādījumu [vai informācijas] noraidīšanas iemeslus."

9 Pamatregulas 20. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai viņus informē par sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi. Pieprasījumi par šādas informācijas izpaušanu ir jāiesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas, un informācija ir jāsniedz rakstveidā pēc iespējas ātrāk.

2. Šīs regulas [šā panta] 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt [izbeigt] izmeklēšanu un lietu, neieviešot pasākumus,

īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem."

Prāvas priekšvēsture un apstrīdētā regula

10 Prasītājas *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* un *Risen Footwear (HK) Co., Ltd* ir Ķīnā reģistrētas sabiedrības, kas ražo un eksportē apavus.

11 No Ķīnas importētie apavi ietilpa noteiktās Kombinētās nomenklatūras klasēs, uz kurām attiecās kvantitātes kvotu režīms, kura darbības termiņš ir beidzies 2005. gada 1. janvārī.

12 Eiropas Kopienu Komisija pēc sūdzības, ko 2005. gada 30. maijā bija iesniegusi *Confédération européenne de l'industrie de la chaussure* (*CEC*), uzsāka antidempinga procedūru attiecībā uz tādu noteiktu Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavu importu, kuriem ir ādas virsa. Paziņojums par šīs procedūras uzsākšanu tika publicēts 2005. gada 7. jūlija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 166, 14. lpp.; turpmāk tekstā — "paziņojums par uzsākšanu").

13 Ņemot vērā lielo iesaistīto personu skaitu, paziņojuma par uzsākšanu 5.1. punkta a) apakšpunktā bija paredzēts piemērot pārbaudi izlases veidā saskaņā ar pamatregulas 17. pantu.

14 Prasītājas sazinājās ar Komisiju, 2005. gada 25. un 26. jūlijā sniedzot tai paziņojuma par uzsākšanu 5.1. punkta a) apakšpunkta i) daļā un e) apakšpunktā paredzēto informāciju, lai tās tiktu iekļautas atlasīto ražotāju eksportētāju sarakstā, ko šī iestāde bija ierosinājusi izveidot saskaņā ar pamatregulas 17. pantu, un lai tām tiktu piešķirts TES vai — ja šāds statuss netiktu piešķirts — lai tām tiktu piemērota individuāla pieeja (turpmāk tekstā — "IP").

15 2006. gada 23. martā Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 553/2006 par pagaidu antidempinga maksājuma noteikšanu dažu tādu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu ievedumiem, kuriem ir ādas virsa (OV L 98, 3. lpp.; turpmāk tekstā — "pagaidu regula").

16 Saskaņā ar pagaidu regulas preambulas devīto apsvērumu dempinga un kaitējuma izmeklēšana attiecās uz laikposmu no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 31. martam (turpmāk tekstā — "izmeklēšanas laikposms"). Pārbaude attiecībā uz faktoriem, kuri bija svarīgi kaitējuma novērtēšanai, attiecās uz laikposmu no 2001. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. martam (turpmāk tekstā — "aplūkotais laikposms").

17 Ņemot vērā nepieciešamību noteikt normālo vērtību attiecībā uz Ķīnas un Vjetnamas ražotāju eksportētāju, kam nevarēja piešķirt TES, precēm, pārbaudes apmeklējums nolūkā noteikt normālo vērtību, pamatojoties uz datiem par analogu valsti — šajā gadījumā Brazīlijas Federatīvo Republiku —, tika veikts trīs Brazīlijas uzņēmumu telpās (pagaidu regulas preambulas 8. apsvērums).

18 No pagaidu regulas preambulas 10., 11., 40. un 41. apsvēruma izriet, ka attiecīgajās precēs būtībā ietilpst sandales, zābaki, ielas apavi un pilsētas apavi — visi ar dabīgās ādas vai mākslīgās ādas virsu. Turklāt no pagaidu regulas preambulas 12.–31. apsvēruma izriet, ka Komisija no attiecīgās preces definīcijas ir izslēgusi pēc speciālām tehnoloģijām izgatavotus sporta apavus (*Special Technology Athletic Footwear*, turpmāk tekstā — "*STAF*") un tajā iekļāvusi bērnu apavus. Saskaņā ar pagaidu regulas preambulas 38. apsvērumu visiem apaviem ar ādas virsu, lai gan tie aptver dažādus stilus

un veidus, būtībā ir vienādas pamatīpašības, izmantojums un uztvere no patērētāju puses. Tātad saskaņā ar tās pašas regulas preambulas 39. apsvērumu visi šie apavu stili un veidi tieši konkurē un ir lielā mērā savstarpēji aizvietojami.

19 Līdz ar to Komisija pagaidu regulas preambulas 52. apsvērumā ir secinājusi, ka visu veidu apavi ar dabīgās ādas vai mākslīgās ādas virsu, ko ražo un pārdod attiecīgajās valstīs un Brazīlijā, un apavi, kurus Kopienas ražošanas nozare ražo un pārdod Kopienas tirgū, ir līdzīgi apaviem, kurus eksportē no attiecīgajām valstīm uz Kopienu.

20 Dempinga noteikšanas ietvaros Komisija ir izmantojusi pārbaudi atlases veidā. Saskaņā ar pagaidu regulas preambulas 55. apsvērumu no Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kas izteikuši vēlmi piedalīties pārbaudē, 154 izmeklēšanas laikposmā bija eksportējuši preces uz Kopienu. Saskaņā ar to pašu preambulas apsvērumu minētās sabiedrības sākotnēji tika uzskatītas par sabiedrībām, kas sadarbojas, un tika ņemtas vērā, veicot atlasi pārbaudei.

21 No pagaidu regulas preambulas 57. apsvēruma izriet, ka galu galā Komisija ir atlasījusi 13 Ķīnas ražotājus eksportētājus, kas pārstāvēja vairāk nekā 20 % no Ķīnas eksporta uz Kopienu apjoma. Saskaņā ar tās pašas regulas preambulas 59. apsvērumu, veicot minēto atlasi, tika ņemti vērā šādi kritēriji: pirmkārt, ražotāja eksportētāja lielums attiecībā uz eksporta pārdevumiem uz Kopienu un, otrkārt, ražotāja eksportētāja lielums attiecībā uz pārdevumiem iekšzemes tirgū. Attiecībā uz šo pēdējo kritēriju Komisija pagaidu regulas preambulas 60. apsvērumā ir norādījusi, ka ar pārdevumiem iekšzemes tirgū saistītie dati palielina atlases reprezentativitāti, sniedzot informāciju par cenām un izmaksām saistībā ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu iekšzemes tirgos. Saskaņā ar pagaidu regulas preambulas 61. apsvērumu atlasītās Ķīnas sabiedrības pārstāvēja 25 % no eksporta uz Kopienu apjoma un 42 % no to eksportētāju pārdevumiem iekšzemes tirgū, kuri sadarbojās izmeklēšanā. Atbilstoši tam pašam preambulas apsvērumam *STAF* izslēgšana no attiecīgās preces definīcijas būtiski neietekmēja atlases reprezentativitāti.

22 Saskaņā ar pagaidu regulas preambulas 62. apsvērumu ražotājus eksportētājus, kuri netika atlasīti pārbaudei, informēja par to, ka katrs antidempinga maksājums attiecībā uz tiem tiks aprēķināts saskaņā ar pamatregulas 9. panta 6. punktu. Saistībā ar šo ražotāju eksportētāju pieprasījumiem aprēķināt individuālu dempinga starpību atbilstoši pamatregulas 9. panta 6. punktam un 17. panta 3. punktam Komisija pagaidu regulas preambulas 64. apsvērumā ir uzskatījusi, ka individuāla to pārbaude pārmērīgi apgrūtinātu tās uzdevumu un neļautu tai savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu. Šajos apstākļos dempinga starpību šiem ražotājiem noteica, pamatojoties uz atlasīto sabiedrību vidējo svērto dempinga starpību (pagaidu regulas preambulas 135. un 143. apsvērums).

23 Viena no 13 sākotnēji atlasītajām sabiedrībām nav atbildējusi uz antidempinga anketu, ko Komisija tām bija nosūtījusi (pagaidu regulas preambulas 63. apsvērums).

24 Attiecībā uz Kopienas nozares definīciju Komisija pagaidu regulas preambulas 150. apsvērumā ir norādījusi, ka sūdzības iesniedzēji pārstāv 42 % no kopējās attiecīgās preces Kopienas ražošanas. Saskaņā ar pagaidu regulas preambulas 65. un 151. apsvērumu Komisija ir atlasījusi 10 Kopienas ražotājus, pamatojoties uz to ražošanas apjomu un ģeogrāfisko atrašanās vietu. Atlasītie ražotāji pārstāv 10 % no sūdzības iesniedzēju ražošanas apjoma. Tātad ir ticis uzskatīts, ka 814 Kopienas ražotāji, kuru vārdā tikusi iesniegta sūdzība, veido "Kopienas ražošanas nozari" pamatregulas 5. panta 4. punkta izpratnē (pagaidu regulas preambulas 152. apsvērums).

25 Saistībā ar atlasīto Kopienas ražotāju identitāti Komisija ir norādījusi, ka dažiem no tiem ir klienti Kopienā, kuri iepērk preces arī Ķīnā un Vjetnamā un kuri tātad gūst tiešu labumu no attiecīgajiem ievedumiem. Līdz ar to minētie ražotāji ir "pretrunīgā stāvoklī", jo daži to klienti varētu būt neapmierināti, ka šie ražotāji ir iesnieguši vai atbalsta sūdzību par apgalvoto kaitējumu radošo dempingu. Tādējādi šie ražotāji uzskata, ka daži klienti varētu vērst pret tiem "kaitnieciskas darbības" un, iespējams,

pat pārtraukt to komerciālās attiecības. Līdz ar to Komisija ir apmierinājusi lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz atlasītajām sabiedrībām saistībā ar to nosaukumu izpaušanu (pagaidu regulas preambulas 8. apsvērums).

26 Attiecībā uz līmeni, kurā ar pagaidu antidempinga maksājumiem būtu jāpanāk kaitējuma novēršana, Komisija pagaidu regulas preambulas 284. apsvērumā ir precizējusi, ka 2 % no apgrozījuma uzskatāmi par peļņu, ko Kopienas ražošanas nozare varētu gūt, ja nepastāvētu kaitējumu radošs dempings. Saskaņā ar to pašu preambulas apsvērumu tas atbilst augstākajam peļņas līmenim, ko Kopienas ražošanas nozare guva izmeklēšanas laikposmā, precīzāk, 2002. gadā, kad attiecīgo valstu tirgus daļa salīdzinājumā ar izmeklēšanas laikposmu bija salīdzinoši neliela.

27 Ar 2006. gada 7. un 12. aprīļa vēstulēm Komisija atbilstoši pamatregulas 14. panta 2. punktam un 20. panta 1. punktam nosūtīja prasītājām attiecīgi pagaidu regulas kopiju un dokumentu, kas ietver sīkāku informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, ar ko ir pamatoti paredzētie pagaidu antidempinga maksājumi (turpmāk tekstā — "starpposma informācijas dokuments"). Komisija aicināja prasītājas iesniegt tai savus iespējamos apsvērumus par šiem dokumentiem līdz 2006. gada 8. maijam.

28 Ar 2006. gada 8. maija vēstulēm divas prasītājas — *Brosmann Footwear (HK)* (turpmāk tekstā — "*Brosmann*") un *Lung Pao Footwear (Guangzhou)* (turpmāk tekstā — "*Lung Pao*") — nosūtīja Komisijai savas piezīmes par pagaidu regulu un starpposma informācijas dokumentu.

29 2006. gada 2. jūnijā Komisijas telpās notika *Lung Pao* un Komisijas sanāksme.

30 Ar 2006. gada 8. jūlija faksimilu Komisija atbilstoši pamatregulas 20. panta 2.–4. punktam nosūtīja prasītājām galīgo informācijas dokumentu par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, ar ko ir pamatots priekšlikums noteikt galīgos antidempinga maksājumus. Komisija aicināja prasītājas nosūtīt tai savas piezīmes par galīgo informācijas dokumentu līdz 2006. gada 17. jūlijam.

31 Ar 2006. gada 28. jūlija vēstuli Komisija nosūtīja prasītājām papildu galīgo informācijas dokumentu.

32 Ar 2006. gada 17. jūlija un 2. augusta vēstulēm trīs prasītājas — *Brosmann*, *Seasonable Footwear (Zhongshan)*, *Lung Pao*, kā arī *Novi Footwear (Far East) Pte Ltd* — nosūtīja Komisijai savas piezīmes par galīgo informācijas dokumentu un papildu galīgo informācijas dokumentu. Ar 2006. gada 7. augusta vēstuli cita prasītāja — *Risen Footwear (HK) Co.* — nosūtīja Komisijai savas piezīmes par papildu galīgo informācijas dokumentu.

33 2006. gada 5. oktobrī Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV L 275, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula"). Ar apstrīdēto regulu Padome ir noteikusi galīgo antidempinga maksājumu apavu ar dabīgās ādas vai mākslīgās ādas virsu importam, izņemot sporta apavus, *STAF*, čības un citus telpās valkājamus apavus un apavus ar aizsargplāksnīti purngalā, kuru izcelsmes valsts ir Ķīna un kuri atbilst vairākiem Kombinētās nomenklatūras kodiem (apstrīdētās regulas 1. pants). Galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama neto cenai ar piegādi līdz Kopienas robežai pirms muitošanas, prasītāju ražotajiem apaviem tika noteikta 16,5 % apmērā. Saskaņā ar apstrīdētās regulas 3. pantu tā ir spēkā divus gadus.

34 Saistībā ar attiecīgo preci Padome ir apstiprinājusi Komisijas vērtējumu (skat. iepriekš 18. punktu), saskaņā ar kuru *STAF* būtu jāizslēdz no attiecīgās preces definīcijas, bet bērnu apavi būtu tajā jāiekļauj (apstrīdētās regulas preambulas 19. un 25. apsvērums). Padome savukārt ir noraidījusi lūgumus izslēgt no attiecīgās preces definīcijas sešus apavu veidus, tostarp pēc patentētām tehnoloģijām ražotus apavus. Attiecībā uz šo apavu kategoriju Padome ir norādījusi, ka patentētā tehnoloģija pati par sevi būtiski nemaina parastam lietojumam paredzētu apavu īpašības. Līdz ar to šie apavi joprojām konkurē ar attiecīgajām Kopienā ražotajām precēm (apstrīdētās regulas preambulas 37. apsvērums).

35 Attiecībā uz Ķīnas ražotāju atlases reprezentativitāti Padome apstrīdētās regulas preambulas 44. apsvērumā ir uzsvērusi, ka atlasītie uzņēmumi veido vairāk nekā 12 % no attiecīgās preces eksporta apjoma uz Kopienu no ražotājiem, kas sadarbojās izmeklēšanā. Tā kā pamatregulas 17. pantā nav paredzēts slieksnis attiecībā uz reprezentativitātes līmeni, attiecīgā atlase ir reprezentatīva minētās normas izpratnē.

36 Padome apstrīdētās regulas preambulas 46. apsvērumā ir precizējusi arī, ka izmantotās metodoloģijas mērķis ir nodrošināt, lai izlase būtu, cik vien iespējams, reprezentatīva un lai tajā pēc lielākā reprezentatīvā eksporta apjoma, ko varētu saprātīgi izmeklēt, tiktu iekļauti uzņēmumi ar reprezentatīviem pārdošanas apjomiem iekšzemes tirgū.

37 Attiecībā uz Kopienas ražotāju izlasi Padome apstrīdētās regulas preambulas 53.–59. apsvērumā ir noraidījusi visus iebildumus par tās reprezentativitāti un līdz ar to ir apstiprinājusi vērtējumus, ko Komisija bija sniegusi pagaidu regulā (skat. šā sprieduma 24. punktu).

38 Jautājumiem, kas saistīti ar vairāku sabiedrību iesniegtajiem pieprasījumiem piešķirt TES, par kuriem Komisija nebija paudusi viedokli, Padome ir veltījusi apstrīdētās regulas preambulas 60.–65. apsvērumu.

39 Atbilstoši minētajiem preambulas apsvērumiem apstāklis, ka Komisija nav atbildējusi atsevišķi uz katru tai iesniegto pieprasījumu šajā sakarā, nav pamatregulas pārkāpums. Gluži otrādi, tas atbilst pamatregulas 17. pantam. Minētajā pantā paredzētā atlases metode ir piemērojama arī gadījumā, kad liels iesaistīto sabiedrību skaits lūdz piešķirt vai nu TES, vai IP. Aplūkojamajā lietā ārkārtīgi lielā pieprasījumu skaita dēļ, ko iesniegušas iesaistītās sabiedrības, administrācijai, lai prasības, kas saistītas ar, cik vien iespējams, individualizētu lietas analīzi, saskaņotu ar obligāto termiņu ievērošanu, ir palikusi vienīgi iespēja izskatīt tikai tos pieprasījumus, ko iesniegušas atlasītās sabiedrības. Tas nozīmē, ka visām sabiedrībām, kas nav atlasītas, būtu jāpiemēro vidējā svērtā starpība, kas aprēķināta atlasītajām sabiedrībām. No tā izriet, ka sūdzības par administratīvo procesu, saskaņā ar kurām dempinga aprēķins nebija reprezentatīvs, arī būtu jānoraida.

40 Šie apsvērumi ir derīgi arī saistībā ar pieprasījumiem piešķirt IP.

41 Saistībā ar Kopienas ražošanas nozares definīciju Padome apstrīdētās regulas preambulas 157. apsvērumā ir uzsvērusi, ka neviens no sūdzības iesniedzējiem nav izvairījies no sadarbības izmeklēšanā. Pilnīgas anketas attiecībā uz kaitējumu tika nosūtītas tikai izlasē iekļautajiem Kopienas ražotājiem, un tas izriet no pašas atlases metodes būtības (apstrīdētās regulas preambulas 158. apsvērums).

42 Attiecībā uz līmeni, kurā ar galīgajiem antidempinga maksājumiem būtu jāpanāk kaitējuma novēršana, Padome apstrīdētās regulas preambulas 292. apsvērumā ir norādījusi uz datiem, ko sniegusi Kopienas ražošanas nozare pēc pagaidu maksājumu noteikšanas un kas liecināja, ka peļņas likme, kas ar pagaidu regulu bija noteikta 2 %

apmērā (skat. šā sprieduma 26. punktu), būtu jāpārskata. Pamatojoties uz to, Padome ir noteikusi šo peļņas likmi 6 % apmērā no Kopienas ražošanas nozares apgrozījuma, precizējot, ka Kopienas ražošanas nozare šādu peļņas likmi bija sasniegusi saistībā ar apaviem, attiecībā uz kuriem nebija kaitējumu radoša dempinga.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

43 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 28. decembrī, prasītājas cēla šo prasību.

44 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 26. martā, Komisija lūdza atļauju iestāties šajā lietā Padomes prasījumu atbalstam. Ar 2007. gada 27. augusta vēstuli Komisija informēja Pirmās instances tiesu, ka tā atsakās iesniegt iestāšanās rakstu, bet piedalīsies tiesas sēdē.

45 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 5. aprīlī, *CEC* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Padomes prasījumu atbalstam.

46 Ar dokumentiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2007. gada 21. maijā un 2008. gada 30. maijā, prasītājas lūdza izslēgt noteiktus dokumentus un to procesuālajos rakstos ietverto informāciju no lietas materiāliem, kurus paziņo *CEC* atbilstoši Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] Reglamenta 116. panta 2. punktam. Šajā sakarā prasītājas ir iesniegušas attiecīgo dokumentu nekonfidenciālo versiju.

47 Ar 2007. gada 2. augusta rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs apmierināja Komisijas un *CEC* pieteikumus par iestāšanos lietā.

48 Ar vēstuli, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegta 2007. gada 27. augustā, *CEC* ir paziņojusi, ka tai nav iebildumu pret prasītāju iesniegto lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu.

49 *CEC* savu iestāšanās rakstu iesniedza 2007. gada 19. septembrī.

50 Tā kā Pirmās instances tiesas palātu sastāvs ir ticis mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas astotajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

51 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu.

52 Lietas dalībnieku paskaidrojumi un atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausītas 2009. gada 11. februāra tiesas sēdē.

53 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl ar to nosaka antidempinga maksājumus attiecībā uz apaviem, kurus prasītājas eksportē;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

54 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu vai nepamatotu;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

55 Komisija lūdz Vispārējo tiesu noraidīt prasību.

56 *CEC* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tās iestāšanos lietā.

Juridiskais pamatojums

57 Pamatojot savu prasību, prasītājas izvirza astoņus pamatus, kas attiecīgi saistīti ar:

— pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta un 9. panta 5. punkta pārkāpumu, kā arī vienlīdzīgas attieksmes principa un tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu;

— pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta un 18. panta pārkāpumu, kā arī tiesību uz aizstāvību pārkāpumu;

— acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpumu;

— acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī pamatregulas 1. panta 4. punkta un 2. un 3. panta pārkāpumu;

— acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī pamatregulas 17. panta un EKL 253. panta pārkāpumu;

— acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī pamatregulas 3. panta 2. punkta un EKL 253. panta pārkāpumu;

— acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī pamatregulas 3. panta 2. punkta pārkāpumu;

— acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī pamatregulas 9. panta 4. punkta pārkāpumu.

58 Tā kā pirmie divi pamati attiecas uz kļūdām, ko Komisija esot pieļāvusi, atteicoties piešķirt prasītājām TES vai IP, pat neizskatot prasītāju TES/IP pieprasījumus, tie būtu jāizskata kopā.

Par pirmajiem diviem pamatiem, kas saistīti ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta, 9. panta 5. punkta un 18. panta pārkāpumu, kā arī ar vienlīdzīgas attieksmes principa, tiesiskās paļāvības aizsardzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

59 Pirmā pamata ietvaros prasītājas norāda, ka, izskatot tikai ražotāju eksportētāju izlasē iekļauto sabiedrību iesniegtos TES/IP pieprasījumus, Komisija un Padome esot pārkāpušas pamatregulas 2. panta 7. punktu un 9. panta 5. punktu.

60 No pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta izrietot, ka — attiecībā uz importu no Ķīnas — iestādēm normālā vērtība ir jānosaka saskaņā ar minētā panta 1.–6. punktu ar nosacījumu, ka attiecīgie ražotāji iesniedz pieprasījumus "pienācīgā

veidā". Tāpat no pamatregulas 9. panta 5. punkta otrās daļas izrietot, ka gadījumā, ja TES netiek piešķirts, normālā vērtība ir jāsalīdzina ar attiecīgā eksportētāja izmantotajām eksporta cenām (IP) ar nosacījumu, ka tas iesniedz pienācīgi pamatotu pieprasījumu, pierādot, ka minētajā normā uzskaitītie nosacījumi ir izpildīti.

61 Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu un 9. panta 5. punktu — kā apstiprina to virsraksti — varot piemērot tikai individuāli, jo tie nozīmē, ka ir jāņem vērā katram attiecīgajam eksportētājam raksturīgas īpašības.

62 Ar atlasi saistītās tiesību normas reglamentē ierobežotu skaitu aspektu, kas attiecas uz dempinga starpības aprēķinu atbilstoši pamatregulas 2. panta 11. punktam vai kaitējuma aprēķinu un neattiecas uz katras sabiedrības darbības ekonomiskajiem apstākļiem — elementiem, kas nevar būt atlases priekšmets. Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktam un 9. panta 5. punktam zustu jēga, ja iestādes, izmantojot atlases metodi, būtu atbrīvotas no pienākumiem, kas izriet no minētajām normām, kuras turklāt ir formulētas imperatīvā formā un neatstāj nekādu rīcības brīvību. Tātad atbilstošais jautājums nav par to, vai iestādes ir pareizi piemērojušas pamatregulas 17. pantu dempinga starpības aprēķinam, bet gan par to, vai tām bija tiesības izmantot šo normu, lai ignorētu neatlasīto uzņēmēju iesniegtos TES/IP pieprasījumus un līdz ar to paredzētu vienādu attieksmi pret sabiedrībām, kuru pieprasījums būtu jāapmierina, un sabiedrībām, kuru pieprasījums nebūtu apmierināms.

63 Tātad gadījumā, ja tiktu izmantota atlases metode, iestādēm būtu jāpiemēro sabiedrībām, kas nav iekļautas izlasē, bet kuru TES/IP pieprasījumi tikuši apmierināti, vidējā svērtā dempinga starpība, kas noteikta atlasītajām sabiedrībām, kurām ir TES vai attiecīgā gadījumā IP. Vispārējās tiesas judikatūra esot jāinterpretē tādējādi, ka tā neļauj automātiski atteikt TES vai IP sabiedrībām, kuras to "ir pelnījušas".

64 Turklāt iepriekšējā iestāžu rīcība citās divās lietās apstiprinot, ka ikviens TES/IP pieprasījums ir jāizskata atsevišķi. Turklāt iestādes nevarot atsaukties uz administratīva rakstura ierobežojumiem, lai pamatotu to pienākuma izskatīt ikvienu TES/IP pieprasījumu neievērošanu, jo šādai izskatīšanai pietiktu ar nelielu skaitu papildu darbinieku.

65 Turklāt iestāžu pieeja esot pielīdzināma vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumam, jo tajā esot paredzēta vienāda attieksme pret sabiedrībām, kas sadarbojušās, sniegušas atlasei nepieciešamos datus, iesniegušas TES/IP pieprasījumus un "ir pelnījušas" TES vai IP piešķiršanu, no vienas puses, un pret sabiedrībām, kas nav sniegušas minēto informāciju vai nav iesniegušas šādus pieprasījumus, vai "nav pelnījušas" TES vai IP, no otras puses. Ne pamatregulas 17. panta 3. punkts, kas attiecas tikai uz dempinga starpības aprēķinu, nevis uz TES/IP pieprasījumu izskatīšanu, ne administratīva rakstura ierobežojumi nevar objektīvi pamatot šādu nevienlīdzīgu attieksmi. Aplūkojamajā lietā visām sabiedrībām, kas nav iekļautas izlasē, bet "ir pelnījušas" TES piešķiršanu, būtu bijis jāpiešķir dempinga starpība, kas ir vienāda ar dempinga starpību, kura bija noteikta sabiedrībai *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd* (9,7 %), vienīgajai atlasītajai sabiedrībai ar TES.

66 TES/IP pieprasījumu neizskatīšana esot arī tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpums, jo iepriekšējā iestāžu prakse, kā arī ar paziņojuma par uzsākšanu starpniecību eksportētājiem adresētais aicinājums iesniegt noteiktajā termiņā savus TES/IP pieprasījumus ir radījuši prasītājām pamatotas cerības, ka iestādes veiks pieprasījumu individuālu pārbaudi, lai piešķirtu uzņēmējiem dempinga starpību, kas būtu jāpiešķir atbilstoši šā sprieduma 63. punktā minētajiem apsvērumiem. Paziņojuma par uzsākšanu citāda interpretācija nozīmētu, ka Komisija varēja pieprasīt visiem eksportētājiem veltīt to resursus informācijas sniegšanai, lai atbalstītu to TES/IP pieprasījumus, pirms atlases, turklāt bez nodoma tos izskatīt. Turklāt paziņojuma par uzsākšanu teksts ir vienāds ar to paziņojumu tekstiem, kas publicēti divu citu procesu ietvaros, kuros Komisija arī izskatīja neatlasīto uzņēmēju TES/IP pieprasījumus.

67 Otra pamata ietvaros prasītājas vispirms atsaucas uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, saskaņā ar kuru jautājums, vai ražotājs atbilst TES piešķiršanas kritērijiem, ir jāatrisina trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas. Tas esot obligāts procesuāls termiņš, kas Komisijai ir jāievēro. Nepieņemot šajā sakarā lēmumu minētajā termiņā, Komisija esot pārkāpusi iepriekš minētās normas prasības.

68 Turpinājumā prasītājas norāda uz pamatregulas 18. panta 3. un 4. punkta pārkāpumu, saskaņā ar kuru iestādēm ir jāņem vērā attiecīgo pušu sniegtā informācija, pat ja tā nav nevainojama visos aspektos, un jāpaziņo pusēm, ja to sniegtā informācija nav pieņemta, tajā pat laikā dodot tām iespēju sniegt turpmākus paskaidrojumus. Šīs normas, kas ir piemērojamas gadījumos, kad Komisijai būtu jālemj par TES/IP pieprasījumiem, nozīmē, ka šai iestādei ir jāsniedz prasītājām šajā sakarā argumentēta informācija. Tomēr Komisija, atsaucoties uz ārkārtīgi lielo skaitu iesniegto TES/IP pieprasījumu, uz prasītāju piezīmēm ir atbildējusi tikai galīgajā informācijas dokumentā. Ņemot vērā, ka Komisija zināja par TES/IP pieprasījumu skaitu jau pirms 2005. gada jūlija beigām, nekas tai neliedza informēt prasītājas par to, ka to pieprasījumi netiks izskatīti, tūlīt pēc pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā paredzētā trīs mēnešu termiņa beigām vai vēlākais pagaidu regulā. Tātad iestādes bez pamatojuma esot noraidījušas prasītāju sniegto informāciju un līdz ar to esot pārkāpušas pamatregulas 18. panta 3. un 4. punktu.

69 Turklāt, lai gan ir tiesa, ka ar paziņojumu par uzsākšanu uzņēmēji, kas vēlējās iegūt individuālu dempinga starpību saskaņā ar pamatregulas 17. panta 3. punktu, tika informēti, ka tie nevar būt droši, ka to pieprasījums tiks apmierināts, tomēr minētajā paziņojumā nebija precizēts, ka Komisija pretēji iepriekšējai praksei patur tiesības neatbildēt uz TES/IP pieprasījumiem.

70 Nenorādot starpposma informācijas dokumentā, ka atlasīto eksportētāju TES/IP pieprasījumi netiks izskatīti, lai gan tie ir saņēmuši paziņojumu par to attiecīgajiem pieprasījumiem, Komisija esot pārkāpusi arī prasītāju tiesības uz aizstāvību. Prasītājas esot saņēmušas atbildi tikai ar galīgo informācijas dokumentu.

71 Padome, kuru atbalsta Komisija un *CEC*, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

72 Pirmkārt, ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. un 3. punkta tekstu atlases — kā metodes, kas ļauj tikt galā ar lielu skaitu sūdzības iesniedzēju, eksportētāju, importētāju, preču veidu vai darījumu, — izmantošana ierobežo izmeklēšanu. Šo vērtējumu apstiprina pamatregulas 9. panta 6. punkts, saskaņā ar kuru neatlasītie ražotāji netiek iekļauti pārbaudāmo sarakstā.

73 Tomēr pamatregulā ir paredzēts, ka šādas ierobežošanas gadījumā iestādēm ir jāizpilda divi pienākumi. Vispirms attiecīgajai atlasei ir jābūt reprezentatīvai [statistiski derīgai] pamatregulas 17. panta 1. un 2. punkta izpratnē. Turklāt pamatregulas 9. panta 6. punktā ir paredzēts, ka neatlasītajiem ražotājiem noteiktā dempinga starpība nevar pārsniegt vidējo svērto dempinga starpību, kas noteikta atlasītajām pusēm.

74 Otrkārt, šī pēdējā norma, to aplūkojot kopsakarā ar pamatregulas 17. panta 3. punktu, uz kuru tajā ir atsauce, sniedz katram neatlasītajam ražotājam iespēju pieprasīt

aprēķināt individuālu dempinga starpību ar nosacījumu, ka tas iesniedz visu nepieciešamo informāciju šajā sakarā noteiktajos termiņos un ka šī operācija pārmērīgi neapgrūtina Komisijas uzdevumu un neliedz tai savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu.

75 Treškārt, pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka normālo vērtību nosaka atbilstīgi šīs pašas normas 1.–6. punktam, ja, pamatojoties uz pieteikumiem, ko iesniedzis viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, ir pierādīts, ka ir izpildīti minētā punkta c) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi.

76 Tādējādi — kā uz to norāda Padome — neatlasītie ražotāji var pieprasīt individuālās dempinga starpības aprēķinu — kas nozīmē, ka iepriekš ir jāpieņem TES/IP pieprasījums gadījumā, ja runa ir par valstīm, uz kurām attiecas pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts —, pamatojoties tikai uz minētās regulas 17. panta 3. punktu. Tomēr šī pēdējā norma dod Komisijai pilnvaras novērtēt, vai, ņemot vērā TES/IP pieprasījumu skaitu, to pārbaude pārmērīgi neapgrūtinātu tās uzdevumu un ļautu tai savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu.

77 No iepriekš minētajiem apsvērumiem vispirms izriet, ka atlases metodes izmantošanas gadījumā neatlasītajiem uzņēmējiem ar pamatregulu nav piešķirtas beznosacījuma tiesības uz individuālās dempinga starpības aprēķinu. Šāda pieprasījuma apmierināšana ir atkarīga no Komisijas lēmuma attiecībā uz pamatregulas 17. panta 3. punkta piemērošanu.

78 Turklāt, tā kā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu TES vai IP piešķiršanas mērķis ir tikai noteikt normālās vērtības aprēķina metodi, lai aprēķinātu individuālās dempinga starpības, Komisijai nav pienākuma izskatīt neatlasīto uzņēmēju TES/IP pieprasījumus tad, ja tā, piemērojot pamatregulas 17. panta

3. punktu, secina, ka šādu starpību aprēķināšana pārmērīgi apgrūtinātu tās uzdevumu un neļautu tai savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu.

79 Visbeidzot, aplūkojamajā lietā nav strīda par to, ka individuālo dempinga starpību aprēķināšana visiem uzņēmējiem, kas nav tikuši atlasīti un kas iesnieguši attiecīgus pieprasījumus, pārmērīgi apgrūtinātu iestāžu uzdevumu un neļautu savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu.

80 Tādēļ prasītāju argumenti, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktā esot noteikts Komisijas pienākums izskatīt neatlasīto uzņēmēju TES/IP pieprasījumus, tostarp gadījumā, ja tiem nav piemērota individuālā dempinga starpība, ir jānoraida. Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka prasītāju minētā judikatūra, saskaņā ar kuru Komisija lemj par TES vai IP piešķiršanu, pamatojoties uz katra tai iesniegtā pieprasījuma pārbaudi, nenozīmē, ka šai iestādei ir jāpārbauda katrs pieprasījums pat tad, ja tā neplāno aprēķināt individuālās dempinga starpības saskaņā ar pamatregulas 17. panta 3. punktu.

81 Tas pats attiecas uz prasītāju argumentu par vienlīdzīgas attieksmes principa attiecībā pret atlasītajām un neatlasītajām sabiedrībām pārkāpumu (skat. šā sprieduma 65. punktu). Šo divu kategoriju sabiedrības ir atšķirīgās situācijās, jo attiecībā uz pirmās kategorijas sabiedrībām Komisijai noteikti ir jāaprēķina individuālā dempinga starpība, kas nozīmē, ka iepriekš ir jāizskata un jāapmierina TES/IP pieprasījums, bet attiecībā uz otrās kategorijas sabiedrībām tai nav pienākuma noteikt individuālo starpību. Līdz ar to vienlīdzīgas attieksmes principa, kas aizliedz, no vienas puses, līdzīgu situāciju aplūkošanu dažādi un, no otras puses, atšķirīgu situāciju aplūkošanu vienādi, ja vien šādai attieksmei nav objektīvi iemesli, ievērošana neprasa vienādu attieksmi pret šo divu kategoriju sabiedrībām.

82 Attiecībā uz argumentu par vienlīdzīgas attieksmes principa attiecībā pret [dažādām] neatlasītajām sabiedrībām pārkāpumu aplūkojamajā lietā — pretēji prasītāju

apgalvojumiem — nevar uzskatīt, ka šis princips liek Komisijai pieņemt lēmumus par visiem tai iesniegtajiem TES/IP pieprasījumiem tādējādi, lai neatlasītajiem ražotājiem vai eksportētājiem, kuriem tomēr būtu piešķirts TES vai IP, varētu tikt piemērota vidējā svērtā dempinga starpība, kas noteikta atlasītajām sabiedrībām, kurām piešķirts TES vai IP.

83 Kā norādīts šā sprieduma 76.–80. punktā, gadījumā, ja TES/IP pieprasījumu skaits ir tik liels, ka to pārbaude neļautu iestādēm savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu, iestādēm saskaņā ar pamatregulas 17. panta 3. punktu nav pienākuma pieņemt lēmumus par visiem šiem pieprasījumiem, pat vienīgi nolūkā neatlasīto sabiedrību vidū nošķirt tās, kurām varētu vai nevarētu tikt piešķirts TES vai IP, lai tām piemērotu atlasīto sabiedrību, kurām piešķirts TES vai IP, vidējo svērto dempinga starpību, tomēr neaprēķinot individuālā dempinga starpību.

84 Aplūkojamajā lietā Komisijai ir iesniegts 141 TES/IP pieprasījums no Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, un līdz ar to, pat ja tiktu pieņemts, ka tos varētu izskatīt, pamatojoties vienīgi uz dokumentiem, un nebūtu jāpārbauda šie dati, veicot pārbaudes uz vietas pie attiecīgajiem ražotājiem vai eksportētājiem, Komisija ir pareizi uzskatījusi, ka pieprasījumu skaits acīmredzami ir pārāk liels, lai būtu iespējams tos izskatīt, neapdraudot savlaicīgu izmeklēšanas pabeigšanu.

85 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, ņemot vērā aplūkojamajā lietā Komisijai iesniegto TES/IP pieprasījumu īpaši lielo skaitu, tā, neizskatot visus tai iesniegtos neatlasīto sabiedrību TES/IP pieprasījumus, nav pārsniegusi rīcības brīvības, kas tai piešķirta ar pamatregulas 17. panta 3. punktu, robežas, jo prasītāju minētā atšķirīgā attieksme turklāt ir raksturīga pamatregulas 17. pantā paredzētajai atlases metodei.

86 Tādējādi, lai gan Komisija bija tiesīga rīkoties tādā veidā, kā to aprakstījušas prasītājas šā sprieduma 63. punktā, ne pamatregula, ne vienlīdzīgas attieksmes princips nenosaka tai pienākumu rīkoties šādi.

87 Tādi paši apsvērumi ir derīgi attiecībā uz neatlasīto sabiedrību iesniegto IP pieprasījumu izskatīšanu.

88 Saistībā ar apgalvojumu par tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis princips attiecas uz ikvienu personu, kurai Kopienu iestāde ir radījusi pamatotas cerības. Turklāt neviens nevar izvirzīt apgalvojumu par šā principa pārkāpumu, ja administrācija nav viņam sniegusi precīzus solījumus (Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 147. punkts).

89 No paziņojuma par uzsākšanu 5.1. punkta a) apakšpunkta i) daļas ceturtā ievilkuma un it īpaši no 1. zemsvītras piezīmes, kas attiecas uz minēto punktu, izriet, ka Komisija attiecīgos uzņēmējus ir informējusi par iespēju izmantot atlases metodi atbilstoši pamatregulas 17. pantam un par to, ka šādā gadījumā varētu lūgt individuālo [dempinga] starpību aprēķinu neatlasītajām sabiedrībām saskaņā ar pamatregulas 17. panta 3. punktu. Šī informācija ir atkārtota paziņojuma par uzsākšanu 5.1. punkta b) apakšpunktā. Tātad apstāklis, ka attiecīgie uzņēmēji ir tikuši aicināti iesniegt TES/IP pieprasījumus, nav pielīdzināms precīzam beznosacījuma un saskaņotam solījumam, ka tie tiks izskatīti.

90 Šajā sakarā ir jāatzīst arī, ka apstāklis, ka Komisija ilgu laiku nereaģēja, nevar būt uzskatāms par solījumu, kas radītu prasītājām tiesisku paļāvību. Šī reakcijas neesamība neietekmē paziņojumā par uzsākšanu izmantotā skaidrā formulējuma jēgu.

91 Saistībā ar iebildumu par atkāpšanos no iestāžu prakses iepriekšējo izmeklēšanu laikā ir jāatgādina, ka Komisija nav pārsniegusi rīcības brīvības, kas tai piešķirta ar pamatregulas 17. panta 3. punktu, robežas, uzskatot, ka visu neatlasīto Ķīnas ražotāju eksportētāju iesniegto TES/IP pieprasījumu pārbaude neļautu tai pabeigt izmeklēšanu pamatregulā noteiktajos termiņos (skat. šā sprieduma 84. punktu). Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumos, kad iestādēm ir rīcības brīvība attiecībā uz to politikas īstenošanai vajadzīgo līdzekļu izvēli, uzņēmējiem nav pamata tiesiskai paļāvībai, ka tiks saglabāts sākotnēji izvēlētais līdzeklis, ko iestādes var grozīt, īstenojot savu kompetenci (Tiesas 1987. gada 7. maija spriedums lietā 258/84 *Nippon Seiko*/Padome, *Recueil*, 1923. lpp., 34. punkts, un 1992. gada 10. marta spriedums lietā C-171/87 *Canon*/Padome, *Recueil*, I-1237. lpp., 41. punkts).

92 Tā kā, ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija, neizskatot prasītāju TES/IP pieprasījumus, nav pieļāvusi kļūdu, tām nav pamata atsaukties uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktā trīs mēnešu termiņa nokavējumu (skat. šā sprieduma 3. un 67. punktu), jo šis termiņš attiecas uz gadījumiem, kad Komisijai ir jāizskata minētie pieprasījumi.

93 Saistībā ar argumentu par pamatregulas 18. panta 3. un 4. punkta pārkāpumu ir jākonstatē — piekrītot Padomes nostājai —, ka šī norma nenosaka iestāžu pienākumu izskatīt neatlasīto sabiedrību TES/IP pieprasījumus. Tā kā saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem Komisijai ir tiesības neizskatīt neatlasīto sabiedrību TES/IP pieprasījumus un tātad nepieņemt lēmumu par tiem, pamatregulas 18. pantu nevar interpretēt atbilstoši prasītāju apgalvojumam.

94 Visbeidzot, saistībā ar apgalvojumu par prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai saskaņā ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu uzņēmumiem, ko skar izmeklēšanas procedūra, kas notiek pirms antidempinga regulas pieņemšanas, administratīvā procesa laikā ir jādod iespēja

lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu patiesumu un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savu vērtējumu attiecībā uz dempinga un no tā radušos kaitējuma pastāvēšanu (Tiesas 1991. gada 27. jūnija spriedums lietā C-49/88 *Al-Jubail Fertilizer*/Padome, *Recueil*, I-3187. lpp., 17. punkts, un 2000. gada 3. oktobra spriedums lietā C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques*/Padome, *Recueil*, I-8147. lpp., 99. punkts; Pirmās instances tiesas 1998. gada 19. novembra spriedums lietā T-147/97 *Champion Stationery* u.c./Padome, *Recueil*, II-4137. lpp., 55. punkts, un 2002. gada 21. novembra spriedums lietā T-88/98 *Kundan* un *Tata*/Padome, *Recueil*, II-4897. lpp., 132. punkts).

95 Aplūkojamajā lietā ir jānorāda, ka Komisija — kā tas izriet no pagaidu regulas preambulas 62., 64., 135. un 143. apsvēruma — bija darījusi zināmu, ka visi antidempinga maksājumi attiecībā uz neatlasītajiem ražotājiem tiek aprēķināti saskaņā ar pamatregulas 9. panta 6. punktu un ka šo ražotāju dempinga starpība ir noteikta, aprēķinot atlasīto sabiedrību vidējo svērto dempinga starpību.

96 Tātad pagaidu regulā Komisija bija darījusi zināmu savu nostāju par neatlasīto uzņēmēju dempinga starpības aprēķina metodi, t.i., atlasīto sabiedrību vidējās dempinga starpības piemērošanu. Šī metode nozīmēja, ka minēto uzņēmēju iesniegtie TES/IP pieprasījumi netiks izskatīti, jo šādai izskatīšanai nav jēgas attiecīgās procedūras ietvaros.

97 No tā izriet, ka kopš pagaidu regulas un starpposma informācijas dokumenta paziņošanas stadijas prasītājām bija iespēja izteikt savu viedokli par metodi, ko Komisija izmantoja to dempinga starpības aprēķinam, un tātad to tiesības uz aizstāvību nav tikušas pārkāptas.

98 No tā izriet, ka pirmie divi pamati ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpumu, jo Komisija neesot pierādījusi, ka Kopienas nozare ir atbalstījusi sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

99 Prasītājas norāda, ka Kopienu iestādes esot pieļāvušas kļūdu attiecībā uz Kopienas nozares, kas atbalsta sūdzību, kuras dēļ tiek ierosināta attiecīgā antidempinga procedūra, definīciju. Kopienu administrācija agrāk esot pieņēmusi tēzi, ka tikai tie Kopienas ražotāji, kas sadarbojas procedūrā, piedaloties atlasē vai sniedzot lietderīgu informāciju, var būt uzskatāmi par tādiem, kas atbalsta sūdzību.

100 Aplūkojamajā lietā bija tikai 10 Kopienas ražotāju lūgumi par dalību atlasē, ko iesnieguši galu galā atlasītie uzņēmēji. Tātad no 814 sūdzību iesniedzējām sabiedrībām tikai 10 sabiedrības ir iesniegušas nozīmīgu informāciju un tādējādi varētu būt uzskatāmas par sabiedrībām, kas sadarbojās izmeklēšanā. Līdz ar to tikai šīs sabiedrības esot bijis jāņem vērā, definējot Kopienas nozari. Šīs sabiedrības pārstāvot tikai 4,2 % no Kopienas ražošanas apjoma, un līdz ar to pamatregulas 5. panta 4. punktā paredzētais slieksnis 25 % apmērā neesot sasniegts.

101 Informācija, ko Padome sniegusi iebildumu rakstā attiecībā uz pakāpes, kādā Kopienas nozare atbalsta sūdzību, novērtēšanas metodi, neesot paziņota prasītājām administratīvā procesa laikā. Apstāklis, ka apstrīdētājā regulā nav izklāstīts, kādā veidā iestādes ir vērtējušas Kopienas nozares atbalsta sūdzībai pakāpi, esot uzskatāms par pamatojuma nesniegšanu. Šīs informācijas nesniegšana esot arī prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Turklāt, savācot datus attiecībā uz Kopienas nozares atbalstu sūdzībai pirms izmeklēšanas ierosināšanas ar paziņojuma par uzsākšanu publicēšanu,

Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 6. panta 1. punktu un 17. pantu. Katrā ziņā, pat ja pieņemtu, ka izmeklēšana varētu likumīgi sākties pirms paziņojuma par uzsākšanu publicēšanas, tas nozīmētu, ka apstrīdētā regula tika pieņemta pēc 15 mēnešu termiņa, kas paredzēts pamatregulas 6. panta 9. punktā izmeklēšanas pabeigšanai, beigām. Visbeidzot, prasītājas norāda, ka, pārbaudot, vai Kopienas nozare atbalsta sūdzību, pirms izmeklēšanas ierosināšanas, Komisija neesot pienācīgi pārbaudījusi, vai atbilstoši pamatregulas 5. panta 4. punktam Kopienas ražotāji, kas atbalsta sūdzību, pārstāv 25 % no Kopienas nozares līdzīgās preces kopējā ražošanas apjoma. Sūdzības atbalsts pamatregulas 5. panta 4. punkta izpratnē nozīmējot, ka tas, kurš paziņo par atbalstu, apzinās pienākumus, kas izriet no tā dalības Kopienas ražotāju izlasē, tādus kā atbilde uz anketu attiecībā uz kaitējumu un piekrišana pārbaudes uz vietas apmeklējumam. Vienkārša deklarācija pirms izmeklēšanas uzsākšanas nevarot liecināt par atbalstu pamatregulas 5. panta 4. punkta izpratnē.

102 Padome, kuru atbalsta Komisija un *CEC*, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

103 No pamatregulas 5. panta 1. un 4. punkta izriet, ka — izņemot gadījumus, kad tiek piemērots šā paša panta 6. punkts, — antidempinga izmeklēšana ir uzsākta likumīgi, ja sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja — attiecībā uz līdzīgo preci — šo sūdzību atbalsta Kopienas ražotāji, kas pārstāv vairāk nekā 50 % no kopējā saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi tā Kopienas ražošanas nozares daļa, kas vai nu atbalsta, vai iebilst pret sūdzību. Turklāt Kopienas ražotājiem, kuri tieši atbalsta sūdzību, ir jāpārstāv vismaz 25 % no kopējā Kopienas ražošanas nozares saražoto līdzīgo preču apjoma.

104 Saistībā ar "atbalsta" jēdzienu ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 5. panta 2. punktu sūdzībā ir jābūt pierādījumiem par dempingu, kaitējumu un cēloņsakarību starp abiem. Šajā sakarā sūdzībā ir jābūt noteikta apjoma informācijai, kas varētu būt — kā var pamatoti gaidīt — sūdzības iesniedzēja rīcībā.

105 Atbalsts sūdzībai, ko iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai kas ir iesniegta nozares vārdā, tātad nozīmē, ka sūdzības iesniedzējs vai iesniedzēji un personas, kuru vārdā tā ir iesniegta, pirmkārt, sniedz informāciju, ko prasa Komisija, lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi antidempinga maksājumu noteikšanai, un, otrkārt, piekrīt tikt pakļautiem jebkādai kontrolei, ko Komisija varētu veikt, lai pārbaudītu, vai sniegtā informācija atbilst patiesībai. Ņemot vērā, ka nav nekādu piespiedu izmeklēšanas līdzekļu, pušu atbildes uz pamatregulas 6. panta 2. punktā paredzētajām aptaujas lapām, kā arī vēlāka pārbaude, ko Komisija var veikt uz vietas un kas paredzēta tās pašas regulas 16. pantā, ir būtiska antidempinga procedūras norises daļa (Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūlija spriedums lietā T-413/03 *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, Krājums, II-2243. lpp., 65. punkts).

106 Līdz ar to Komisijai, pārbaudot, vai sūdzības atbalsts atbilst pamatregulas 5. panta 4. punktā paredzētajam slieksnim, ir pamats neņemt vērā ražotāju, kas nevēlas sniegt informāciju, lai atbalstītu sūdzību, kuru iesniedzis šis ražotājs vai kura iesniegta tā vārdā, vai atļaut veikt šādas sūdzības pamatotības pārbaudi. Tātad gadījumā, ja Kopienas ražotājs paziņo, ka tas nepiekrīt to datu pārbaudei, kurus tas sniedzis, lai atbalstītu sūdzību, kuru iesniedzis šis ražotājs vai kura iesniegta tā vārdā, tas, pirmkārt, ir jāuzskata par ražotāju, kas atsakās sadarboties pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē, un, otrkārt, jāizslēdz no to ražotāju grupas, kas izsaka savu atbalstu sūdzībai pamatregulas 4. panta 1. punkta un 5. panta 4. punkta izpratnē.

107 Šī pieeja atbilst pamatregulas 6. panta 8. punktam, saskaņā ar kuru, izņemot sadarbošanās gadījumus, ieinteresēto pušu sniegtās informācijas, ar kuru ir pamatoti secinājumi, pareizība ir, cik vien iespējams, jāpārbauda.

108 Tātad — kā Padome ir norādījusi apstrīdētās regulas preambulas 156. apsvērumā — sūdzību ierosinājušie Kopienas ražotāji, kas nav sadarbojušies izmeklēšanas laikā, ir jāizslēdz no Kopienas nozares definīcijas. Tādējādi gadījumā, ja notiek atlase, Komisija vairākumā gadījumu — kā uz to norāda Padome iebildumu rakstā — izsūta anketas ikvienam zināmam ražotājam, lūdzot sniegt datus par tā ražošanu un pārdevumiem un jautājot, vai tas vēlas aizpildīt anketu attiecībā uz kaitējumu, kā arī ļaut veikt pārbaudi uz vietas, ja tas tiks iekļauts izlasē. Tikai ražotāji, kas apstiprinoši atbild uz šiem pēdējiem diviem jautājumiem, ir jāuzskata par tādiem, kas sadarbojas izmeklēšanā un līdz ar to var tikt iekļauti izlasē. Savukārt ražotājs, kas paziņo, ka tas nav gatavs piedalīties atlasē, nevar tikt uzskatīts par tādu, kas sadarbojas izmeklēšanā, jo tas pēc definīcijas nevēlas ne aizpildīt anketu attiecībā uz kaitējumu, ne arī ļaut veikt tā atbilžu pārbaudi. Šie pasākumi attiecas tikai uz atlasītajām sabiedrībām.

109 Padome norāda, ka aplūkojamajā lietā, ņemot vērā ārkārtīgi lielo skaitu Kopienas ražotāju, Komisija ir piemērojusi citu procedūru, kas arī tomēr ir likumīga. Tā vietā, lai adresētu atlases anketas ikvienam Kopienas ražotājam, Komisija, pirmkārt, izmantoja sūdzībā iekļautos datus par Kopienas ražošanu un, otrkārt, savāca informāciju par atbalstu sūdzībai no katra no 814 ražotājiem, kurus pārstāv *CEC*.

110 Turklāt tiesas sēdē Padome un Komisija norādīja, ka iebildumu rakstam pievienotais dokuments ar virsrakstu "Informācija par antidempinga sūdzību attiecībā uz [..] izcelsmes [..] importu" nav dokuments, kas faktiski tika izsūtīts Kopienas ražotājiem, un ka Padome šo dokumentu ir iesniegusi kļūdas dēļ. Komisija iesniedza citu dokumentu, kas ticis nosūtīts Kopienas ražotājiem, lai novērtētu to atbalstu sūdzībai. Atšķirībā no dokumenta, kas pievienots iebildumu rakstam, minētā dokumenta virsrakstā (Antidempinga izmeklēšanas, kas attiecas uz apavu, kuriem ir ādas virsa, importu no Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas, iespējamā uzsākšana) ir konkrēta norāde uz attiecīgo izmeklēšanu, un līdz ar to var secināt, ka tieši šo dokumentu Komisija ir izsūtījusi Kopienas ražotājiem. Izmantojot šo dokumentu, Komisija lūdza katru

Kopienas ražotāju, kuram tas bija adresēts, tostarp norādīt, vai tas atbalsta sūdzību, iebilst pret to vai arī tam nav nostājas, vai tas ražo un pārdod Kopienas tirgū attiecīgo preci un kādos daudzumos, vai tas ir saistīts ar Ķīnas vai Vjetnamas attiecīgās preces ražotājiem vai eksportētājiem un vai tas ir pārdevis attiecīgo preci, kas importēta no attiecīgajām trešām valstīm.

111 Minētā dokumenta preambulā ir norādīts, ka attiecībā uz visiem skaitliskajiem datiem tiekot ievērota konfidencialitāte un Komisija varot tos pārbaudīt. Līdz ar to katrs Kopienas ražotājs, kuram bija adresēts šis dokuments, apzinājās, ka jebkādu informāciju, kas tiek paziņota Komisijai, tostarp informāciju, kas var tikt iesniegta anketā attiecībā uz kaitējumu, Komisija var arī pārbaudīt. Turklāt tajā pašā dokumentā ir norādīts, ka juridiskais pamats šīs informācijas pieprasījumam ir pamatregulas 5. panta 4. punkts. Saskaņā ar minētā dokumenta pēdējā lappusē norādīto pielikumu sarakstu tam ir pievienots pamatregulas 4. un 5. pants. Šajā sakarā norāde uz pamatregulas 5. pantu un tā [teksta] iekļaušana attiecīgā dokumenta pielikumos informēja Kopienas ražotājus par to, ka sūdzībā būtu jābūt vairākiem pierādījumiem par dempinga, kaitējuma un cēloņsakarības starp abiem esamību un tostarp informācijai par cenām.

112 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka ar Kopienas ražotāju paziņojumu, saskaņā ar kuru tie atbalsta sūdzību, pietiek, lai pierādītu sūdzības atbalsta esamību pamatregulas 5. panta 4. punkta izpratnē.

113 Attiecībā uz iebildumu par pamatregulas 6. panta 1. punkta un 17. panta pārkāpumu, pamatojoties uz to, ka Komisija esot ņēmusi vērā pirms izmeklēšanas uzsākšanas

sniegtos datus par Kopienas ražošanu, sūdzības iesniedzēju *locus standi* un kaitējumu, ir jākonstatē, ka to nevar apmierināt.

114 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka pamatregulas 5. panta 2. punktā ir paredzēts, ka sūdzībā, kura pēc definīcijas tiek iesniegta pirms izmeklēšanas uzsākšanas, ir jābūt vairākiem pierādījumiem par dempinga, kaitējuma un cēloņsakarības starp abiem esamību. Turklāt pamatregulas 5. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Komisija, cik vien iespējams, pārbauda sūdzībā ietverto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pietiek pierādījumu izmeklēšanas uzsākšanai. Kā uz to norāda Padome — nekas neliedz Komisijai izmeklēšanas ietvaros ņemt vērā pierādījumus, kas pēc to rakstura ir savācami pirms izmeklēšanas uzsākšanas.

115 Otrkārt, ir jānorāda, ka Komisijai sūdzības iesniedzēju *locus standi* ir jāpārbauda pirms izmeklēšanas uzsākšanas.

116 Visbeidzot, attiecībā uz iebildumu par pamatregulas 6. panta 9. punkta pārkāpumu, pamatojoties uz to, ka apstrīdētā regula esot pieņemta pēc minētajā normā paredzētā 15 mēnešu termiņa beigām, ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo normu izmeklēšanas uzsākšana nozīmē galīgo maksājumu noteikšanai paredzētā 15 mēnešu termiņa sākumu.

117 Tomēr ir jāprecizē — kā tas izriet no šā sprieduma 114.–116. punkta —, ka, lai gan pamatregulā galīgo maksājumu noteikšanai paredzētais 15 mēnešu termiņš ir jāskaita tikai no brīža, kad Komisija uzsāk izmeklēšanu, šāda uzsākšana notiek tikai pēc tam, kad Komisija ir pārbaudījusi visu nosacījumu izpildi gan attiecībā uz sūdzības saturu, gan sūdzības iesniedzēju *locus standi*.

118 Līdz ar to prasītāju iebildumi šajā sakarā ir jānoraida, jo apstrīdētā regula tika pieņemta pamatregulā paredzētajā 15 mēnešu termiņā.

119 Saistībā ar iebildumiem par prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu ir jānorāda, ka 2005. gada 6. jūlija paziņojumā, kas ietverts lietas materiālos, Komisija ir norādījusi, ka Kopienas ražošanas apjoms ir novērtēts aptuveni 425 miljonu apavu pāru apmērā 2004. gadā un aptuveni 92 miljonu apavu pāru apmērā 2005. gada pirmajā ceturksnī. Turklāt no minētā paziņojuma izriet, ka to sabiedrību ražošana, kuru vārdā tika iesniegta sūdzība, sasniedza aptuveni 190 miljonus apavu pāru 2004. gadā un aptuveni 44 miljonus apavu pāru 2005. gada pirmajā ceturksnī, un tādējādi šīs sabiedrības pārstāvēja vairāk nekā 44 % Kopienas nozares 2004. gadā un vairāk nekā 47 % šīs nozares 2005. gada pirmajā ceturksnī. Turklāt sūdzību ir atbalstījuši 36 citi ražotāji un līdz ar to reprezentativitātes līmenis ir palielinājies līdz vairāk nekā 45 % 2004. gadā un vairāk nekā 48 % 2005. gada pirmajā ceturksnī. Šie skaitļi nāk no sūdzības, no Kopienas ražotājiem un no to apvienībām. Visbeidzot, attiecīgajā paziņojumā ir norādīts, ka nav bijuši izteikti iebildumi pret sūdzību, un tā pielikumā ir sniegti skaitliskie dati par kopējo ražošanu sešās dalībvalstīs (nenorādot to nosaukumus) 2004. gadā un 2005. gada pirmajā ceturksnī.

120 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka pretēji prasītāju apgalvojumiem Komisija ir darījusi zināmu pamatojumu tās vērtējumam attiecībā uz sabiedrību, kuru vārdā tika iesniegta sūdzība, *locus standi*. Līdz ar to iestādes ir ievērojušas prasītāju tiesības uz aizstāvību.

121 Tādu pašu iemeslu dēļ ir jānorāda, ka iestādes no juridiskā viedokļa ir izpildījušas savu pienākumu norādīt savu aktu pamatojumu.

122 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 1. panta 4. punkta un 2. un 3. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

123 Prasītājas vispirms pārmet iestādēm, ka tās attiecīgo preci esot definējušas pārāk plaši, iekļaujot definīcijā preces, kas būtiski atšķiras pēc to īpašībām, izskata, patērētāja uztveres, stila, izmantojuma un izplatīšanas kanāliem.

124 Turpinājumā prasītājas norāda, ka, attiecinot izmeklēšanu uz pēc patentētām tehnoloģijām ražotiem apaviem (skat. šā sprieduma 34. punktu), iestādes arī no šā viedokļa attiecīgo preci esot definējušas pārāk plaši un tādēļ tās esot izdarījušas kļūdainus secinājumus. Šo apavu fiziskās un tehniskās īpašības atšķiroties no citu apavu īpašībām, jo tie ietver "patentēto amortizācijas sistēmu", vidējo "bufera" zoli un "patentēto *superflex* ierīci". Šie apavi atšķiroties arī to ražošanas procesa ziņā, jo tiem ir nepieciešamas atsevišķas ražošanas ķēdes un īpašas mašīnas. Turklāt saistībā ar minēto apavu gala izmantojumu prasītājas norāda, ka tie esot paredzēti "tirgus nišai", kas ietilpst veselības apavu sektorā un kurā par mērķgrupu ir uzskatāmas sievietes ar veselības problēmām. Līdz ar to šos apavus tirgojot specializētos veikalos. Visbeidzot, prasītājas atgādina, ka šā veida apavi netiek ražoti Kopienā.

125 Iestāžu izmantotās "nepareizās klasifikācijas" dēļ esot salīdzināti apavi, kas ražoti no pilnīgi atšķirīgas kvalitātes ādas. Šādam salīdzinājumam neesot jēgas.

126 Šajā ziņā piemēri un konteksta informācija esot ietverti trīs dokumentos, ko iesniegusi *Footwear Association of Importers and Retail chains* (Apavu importētāju un mazumtirdzniecības tīklu apvienība) administratīvā procesa laikā.

127 Līdz ar to iestādes esot pārkāpušas pamatregulas 1. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru termins "līdzīga prece" nozīmē preci, kas ir līdzīga attiecīgajai precei visos aspektos. Šāds pārkāpums esot pamats šaubām par visas izmeklēšanas secinājumu pamatotību.

128 Padome, kuru atbalsta Komisija un *CEC*, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

129 Ir jānorāda, ka šā pamata ietvaros prasītājas ir izvirzījušas divus iebildumus. Pirmais attiecas uz attiecīgās preces definīciju, kas ietverta pagaidu regulas preambulas 38. un 39. apsvērumā (skat. šā sprieduma 18. punktu) un apstiprināta apstrīdētās regulas preambulas 39. apsvērumā. Otrais iebildums attiecas uz izmeklēšanas attiecināšanu uz pēc patentētām tehnoloģijām ražotiem apaviem.

130 Saistībā ar pirmo iebildumu prasītājas ir formulējušas vispārīgu apgalvojumu, ka attiecīgā prece — kā tā ir definēta pagaidu regulā un apstrīdētajā regulā — ietver preces, kas būtiski atšķiras pēc to īpašībām, izskata, patērētāja uztveres, stila, izmantojuma

un izplatīšanas kanāliem. Kā uz piemēru prasītājas norāda uz pilsētas apaviem, no vienas puses, un pārgājienu apaviem, no otras puses, kas būtiski atšķiras pēc to īpašībām un izmantojuma un tātad pēc tā, kā tos uztver patērētāji.

131 Šajā sakarā ir jānorāda, ka izmeklēšanas ietvaros attiecīgās preces definīcijas mērķis ir palīdzēt izstrādāt tādu preču sarakstu, kuras attiecīgā gadījumā kļūs par antidempinga maksājumu objektu. Šīs operācijas nolūkā iestādes var ņemt vērā vairākus faktorus, tādus kā preču fiziskās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, to izmantojums, to savstarpēja aizvietojamība, patērētāja uztvere, izplatīšanas kanāli, ražošanas procesi, ražošanas izmaksas, kvalitāte utt.

132 Tātad apgalvojums, ka konkrēta prece ir jāizslēdz no attiecīgās preces definīcijas, ir jāpamato ar argumentiem, kas liecina, ka vai nu iestādes, ņemot vērā faktorus, ko tās uzskata par atbilstošiem, ir veikušas kļūdainu novērtējumu, vai arī citu, atbilstošāku faktoru piemērošana liek izslēgt šo preci no attiecīgās preces definīcijas.

133 Aplūkojamajā lietā iestādes ir pamatojušās uz būtiskām preču īpašībām, to galveno izmantojumu un patērētāju uztveri. Prasītājas ir izteikušas tikai vispārīgu apgalvojumu, ka attiecīgā prece ietver atšķirīgus apavu veidus, kā piemēru norādot pilsētas apavus un pārgājienu apavus. Kā norādīts iepriekšējā punktā, šiem apgalvojumiem var būt nozīme tikai tad, ja tie attiecas uz vienu vai vairākiem konkrētiem preču veidiem, kas būtu jāizslēdz no attiecīgās preces definīcijas. No tā izriet, ka labākajā gadījumā prasītāju argumentu mērķis varētu būt pārgājienu apavu izslēgšana no attiecīgās preces definīcijas. Tomēr aplūkojamajā lietā svarīgais moments ir tāds, ka apaviem ar ādas virsu, kas ir šīs procedūras priekšmets, ir vienas un tās pašas būtiskās fiziskās

īpašības un tas pats izmantojums un ka starp dažādu kategoriju apaviem — it īpaši no blakus esošajām kategorijām — pastāv konkurence. Līdz ar to iestādes nav pieļāvušas kļūdu vērtējumā, iekļaujot pārgājienu apavus attiecīgās preces definīcijā.

134 Attiecībā uz argumentiem, kas izvirzīti saistībā ar *Footwear Association of Importers and Retail chains* administratīvā procesa laikā iesniegtajiem apsvērumiem, kas sniedzot "konteksta informāciju" saistībā ar pirmo pamatu (skat. šā sprieduma 126. punktu), ir jānorāda, ka — papildus vispārīgiem apgalvojumiem par attiecīgās preces definīciju — šie argumenti attiecas uz kritērijiem, kas piemēroti dažādu apavu veidu, kuri atbilst attiecīgās preces definīcijai, iedalīšanai grupās ar preču kontroles numuriem. Līdz ar to šie argumenti neattiecas uz jautājumu, vai noteikti apavu ar ādas virsu veidi būtu jāuzskata par attiecīgās preces sastāvdaļu, bet uz jautājumu par kritērijiem, saskaņā ar kuriem ir jāveic attiecīgajā precē ietilpstošo preču iedalīšana kategorijās. Tātad šiem argumentiem nav nozīmes saistībā ar šā pamata analīzi. To pašu iemeslu dēļ replikā ietvertie argumenti, ar kuriem ir apstrīdēts iestāžu novērtējums attiecībā uz attiecīgajā precē ietilpstošo apavu veidu iedalījumu kategorijās (skat. šā sprieduma 125. punktu), arī ir jānoraida kā tādi, kuriem nav nozīmes.

135 Attiecībā uz argumentiem, kas saistīti ar atsevišķu ražošanas ķēžu pastāvēšanu apavu ražošanai pēc patentētām tehnoloģijām, šā veida apavu Kopienas ražošanas neesamību un patenta esamību, ir jākonstatē, ka tiem nav izšķirošas nozīmes. Ražošanas process pats par sevi neietekmē patērētāja uztveri un tātad arī dažādu apavu veidu savstarpējo aizvietojamību, ja preču fiziskās īpašības un izmantojums neatšķiras. Tas pats attiecas uz Kopienas apavu ražošanas pēc patentētām tehnoloģijām neesamību, jo izšķirošais jautājums ir, vai šis apavu veids tā fizisko īpašību, izmantojuma un tātad patērētāja uztveres dēļ konkurē ar Kopienā ražotiem apaviem. Šajā kontekstā ir

jākonstatē, ka apstāklis, ka kāds apavu veids ir aizsargāts ar patentu, nav pazīme, kas liecina par tā spēju konkurēt ar Kopienas izcelsmes precēm.

136 Saistībā ar otro iebildumu par pēc patentētām tehnoloģijām ražoto apavu iekļaušanu attiecīgās preces definīcijā ir jānorāda, ka argumenti, saskaņā ar kuriem šie apavi ir paredzēti personām, kurām ir ortopēdiskas problēmas, un tos tirgo tikai specializētos veikalos, varētu būt pamats apšaubīt iestāžu vērtējumu attiecībā uz šā veida apavu iekļaušanu attiecīgās preces definīcijā. Ja tiktu pierādīts, ka šā veida apavu izmantošana ir daļa no ārstēšanas, kas paredzēta personām, kurām ir ortopēdiskas problēmas, un ka šīs preces izplata tikai specializētos veikalos, būtu jākonstatē, ka tām nav ne tādas pašas fiziskās īpašības, ne arī tas pats izmantojums kā apaviem, kuriem nav tādu funkciju. Tātad patērētāja uztvere šajā ziņā noteikti būtu citāda.

137 Tomēr ir jākonstatē, ka prasītājas nav iesniegušas nekādus pierādījumus, ar kuriem varētu atbalstīt aprakstu, ko tās sniegušas attiecībā uz šā veida apavu īpašībām un izmantojumu. Ne *Brosmann* 2006. gada 8. maija vēstulē (skat. šā sprieduma 28. punktu), ne apsvērumos, ko ar 2005. gada 29. novembra faksimilu sniegusi *Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen*, attiecīgo patentu īpašniece, nav pierādījumu, kas atbalstītu tajā ietvertos apgalvojumus. Papildus šim konstatējumam ir jānorāda, ka no 2006. gada 8. maija vēstules 3.2.1.3. punkta un no 2005. gada 29. novembra faksimila 3.4. punkta izriet, ka, norādot uz specializētajiem veikaliem, prasītājas, šķiet, ir domājušas veikalus, kas nav nocenoto preču veikali vai universālveikali. Šī pieeja neizslēdz iespēju, ka specializētajos veikalos — tādā nozīmē, ka tajos tirgo tikai apavus — pārdod arī pēc patentētām tehnoloģijām ražotus apavus. Šis vērtējums apstiprina Padomes tēzi, saskaņā ar kuru, neraugoties uz attiecīgo apavu īpašībām, ir visai iespējams, ka patērētāju izvēle ir atkarīga drīzāk no personīgām prioritātēm, nevis no apstākļiem, kas saistīti ar medicīniska rakstura apsvērumiem.

138 No tā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 17. panta un EKL 253. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

139 Prasītājas apstrīd Ķīnas ražotāju eksportētāju izlases reprezentativitāti, savos argumentos norādot uz diviem apstākļiem. Pirmkārt, šo izlasi būtībā veidojot ražotāji, kas galvenokārt ražo *STAF*, kas tomēr ir tikuši izslēgti no attiecīgās preces definīcijas (skat. šā sprieduma 18. un 34. punktu). Otrkārt, prasītājas norāda uz vairākiem "vājajiem punktiem" saistībā ar kritērijiem, kas izmantoti attiecīgās izlases veidošanai, un kā piemēru min apstākli, ka vairākām sabiedrībām, kas esot sadarbojušās, bet neesot atlasītas, ir reģistrēti daudz augstāki ražošanas, eksporta un pārdevumu līmeņi nekā atlasītajām sabiedrībām.

140 Lai gan ir tiesa, ka apstrīdētās regulas preambulas 43. apsvērumā Padome ir norādījusi, ka *STAF* izslēgšanai nav "būtiskas ietekmes" uz izlases reprezentativitāti, iestādes tomēr neesot pamatojušas šo vērtējumu, lai gan šīs preces veido ievērojamu procentuālo daļu no sākotnēji paredzētajiem ievedumiem. Šai piezīmei ir vēl lielāka nozīme, ņemot vērā, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas preambulas 180. un 181. apsvērumu *STAF* izslēgšanai bija svarīga ietekme uz dempinga starpību. Runājot vispārīgi, izlase, ko veido tikai ražotāji, kuru prece ir izslēgta no izmeklēšanas darbības jomas, pēc definīcijas esot jāuzskata par nereprezentatīvu.

141 Prasītājas uzskata, ka apstāklim, ka eksportētāju valstu valdības esot bijušas iesaistītas daļas no atlasītajām sabiedrībām izvēlē, kā uz to norādīts apstrīdētās regulas

preambulas 61. apsvēruma priekšpēdējā teikumā, neesot tiešas nozīmes saistībā ar jautājumu par izlases reprezentativitāti, it īpaši tāpēc, ka attiecīgās preces definīcija pēc apspriešanās ar minētajām valdībām ir tikusi grozīta. No iebildumu rakstā sniegtajiem paskaidrojumiem izrietot, ka atlase nolūkā izveidot izlasi bija balstīta uz šādiem kritērijiem — uzņēmumu īpašnieku Ķīnas pilsonība, kā arī dalība *China Chamber of Commerce for Import and Export of Light Industrial Products and Arts-Crafts* (Ķīnas Tirdzniecības palāta vieglās rūpniecības un amatniecības ražojumu importa un eksporta lietās; turpmāk tekstā — "*CCCLA*"). Līdz ar to izlase neesot izveidota tādā veidā, kas nodrošinātu tās reprezentativitāti.

142 Turklāt izlasē ir tikai viens uzņēmums, kas ieguvis TES, un nav neviena uzņēmuma, kuram būtu IP, kas esot vēl viena pazīme, kas liecina par minētās izlases reprezentativitātes trūkumu.

143 Apstrīdētās regulas preambulas 44. apsvērumā Padome esot norādījusi, ka atlasītie eksportētāji pārstāv 12 % no Ķīnas eksporta pēc *STAF* izslēgšanas no attiecīgās preces definīcijas — apstākļa, kas liedz izlasei tās reprezentativitāti. Šajā kontekstā, ņemot vērā, ka *Brosmann* viena pati pārstāv 10 % no importa uz Kopienu, apgalvojums, saskaņā ar kuru izlasē ir iekļauts vislielākais iespējamais reprezentatīvais eksporta apjoms, esot kļūdains. Turklāt Padome neesot sniegusi nevienu elementu, kas atbalstītu tās apgalvojumu, ka izlasē iekļautie ražotāji pārstāv 14 % no visa Ķīnas eksporta, tostarp no eksporta, ko veic ražotāji, kuri nav sadarbojušies.

144 Tas liecinot par apstrīdētās regulas pamatojuma nesniegšanu un par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas izriet no pamatregulas 17. panta pārkāpuma.

145 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

146 Ir jāatgādina, ka atbilstoši pamatregulas 17. panta 1. punktam gadījumā, ja tiek izmantota atlase, izmeklēšana tiek ierobežota ar pušu, preču vai darījumu pieņemamu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski reprezentatīvu atlasi, vai ar vislielāko reprezentatīvo ražošanas, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt, ņemot vērā pieejamo laiku.

147 Ar šo normu Komisijai ir piešķirtas tiesības sabiedrības, kas tiks iekļautas izlasē, izvēlēties no tādu sabiedrību vidus, kas izteikušas vēlmi piedalīties izlasē un ir sniegušas šajā sakarā vajadzīgo informāciju. Ņemot vērā rīcības brīvību, kas tādējādi ir piešķirta Komisijai ar pamatregulas 17. panta 1. punktu, Kopienu tiesas pārbaudē attiecībā uz šajā ziņā izdarīto izvēli tiek pārbaudīts, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras.

148 Aplūkojamajā lietā no pagaidu regulas preambulas 60. apsvēruma un apstrīdētās regulas preambulas 44. un 46. apsvēruma izriet, ka savā izvēlē attiecībā uz Ķīnas ražotāju eksportētāju atlasi iestādes ir rīkojušās ar nodomu nodrošināt gan izlases reprezentativitāti, gan to, ka tajā — vislielākā reprezentatīvā eksporta apjoma, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt, ņemot vērā pieejamo laiku, ietvaros — ir iekļauts noteikts skaits sabiedrību, kas veic reprezentatīvus pārdevumus Ķīnas iekšzemes tirgū.

149 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā prasītāju norādītos apstākļus, iestāžu izdarītā izvēle liecina par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ņemot vērā šos divus mērķus.

150 Saistībā ar apgalvojumu, ka atlasītās sabiedrības ir *STAF* ražotāji, ir jānorāda, ka prasītājas nav iesniegušas pierādījumus, kas varētu atbalstīt šo apgalvojumu. Līdz ar to ir jānoraida iebildums, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

151 Ir arī jānoraida iebildums, kas saistīts ar pamatojuma nesniegšanu, jo iestādes ir norādījušas uz *STAF* izslēgšanas no attiecīgās preces definīcijas ietekmi.

152 Attiecībā uz izlasē iekļautā eksporta procentuālo daļu ir jānorāda, ka starp prasītājām un Padomi nav strīda par to, ka 13 sabiedrību, kas sākotnēji bija izvēlētas dalībai izlasē, pārdevumi pārstāvēja 25 % no eksporta un 42 % no iekšzemes pārdevumiem, ko veikuši visi Ķīnas attiecīgās preces ražotāji, kas sadarbojušies. Starp lietas dalībniekiem nav arī strīda par to, ka pēc tam, kad tika izslēgti viena Ķīnas ražotāja, kas nebija atbildējis uz Komisijas anketu, un piecu citu sabiedrību, kas nebija sadarbojušās, dati, izlases reprezentativitāte samazinājās līdz 16,5 % no eksporta, ko veikuši visi Ķīnas ražotāji, kas sadarbojušies, un šī procentuālā daļa ir samazinājusies līdz 12,5 % pēc *STAF* izslēgšanas no attiecīgās preces definīcijas.

153 Attiecībā uz iebildumu par pamatojuma nesniegšanu Padome apstrīdētās regulas preambulas 44. apsvērumā ir izklāstījusi, kādā ziņā ar šo procentuālo daļu pietiek, lai nodrošinātu izlases reprezentativitāti. Līdz ar to no juridiskā viedokļa Padome ir sniegusi pietiekamu pamatojumu tās vērtējumam attiecībā uz izlases reprezentativitāti.

154 Saistībā ar iebildumiem par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka izlases veidošanas brīdī nebija iespējams paredzēt to uzņēmēju skaitu, kas vēlāk atteiksies sadarboties, it īpaši tāpēc, ka šie uzņēmēji dokumentos, ko tie līdz tam laikam bija iesnieguši Komisijai, apgalvoja pretējo. Tas pats attiecas uz sabiedrībām, kam piešķirts TES vai IP, jo TES/IP pieprasījumu izskatīšana notiek pēc izlases izveidošanas.

155 Otrkārt, pat ja tiktu pieņemts, ka pēc tam, kad tika konstatēts, ka noteikts skaits dalībnieku nevēlas sadarboties, izlasē bija iespējams iekļaut citas sabiedrības, tomēr ar apstākli, ka izlasē palikušie uzņēmēji pārstāvēja 12,5 % no Ķīnas eksporta uz Kopienu, pietiktu, lai tiktu konstatēta izlases reprezentativitāte.

156 Šajos apstākļos ir jāatzīst, ka Komisijai nebija pienākuma iekļaut izlasē citas sabiedrības un ka tātad Komisija, to nedarot, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Līdz ar to piektais pamats ir jānoraida.

Par sesto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 3. panta 2. punkta, kā arī EKL 253. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

157 Prasītājas pārmet Kopienu iestādēm, ka tās esot pamatojušās uz "nereprezentatīviem un mazticamiem" datiem, lai novērtētu Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu. Konkrētāk, prasītājas norāda, ka, tā kā Kopienas ražotāju izlasē ir vienīgi 10 sabiedrības, tā pārstāv tikai 0,1 % Kopienas ražotāju un 4,2 % Kopienas ražošanas. Turklāt atlasītie ražotāji neesot snieguši informāciju, kas ļautu izvērtēt izlases reprezentativitāti, un neesot tikuši aicināti to izdarīt. Šī pieeja, kas pēc sava rakstura ir patvaļīga, esot pamatregulas 17. panta pārkāpums. Makroekonomiskās informācijas attiecībā uz kaitējumu vākšana pirms procedūras uzsākšanas nozīmējot, ka šie dati neesot bijuši pienācīgi pārbaudīti, ka šo datu nekonfidenciālā versija neesot sniegta ieinteresētajām pusēm un ka Komisija esot pieļāvusi Ķīnas ražotāju diskrimināciju, salīdzinot ar Kopienas ražotājiem, jo Ķīnas ražotājiem neesot bijis iespējas iesniegt savus TES/IP pieprasījumus pirms procedūras uzsākšanas, lai Komisijai būtu vairāk laika to izskatīšanai.

158 Ņemot vērā Kopienas ražotāju izlasē iekļauto sabiedrību nosaukumu neizpaušanu, prasītājas neesot ieguvušas nekādu informāciju par to darbībām un neesot varējušas veikt neatkarīgu izlases reprezentativitātes pārbaudi. No tā izrietot, ka to tiesības uz aizstāvību — pretēji šajā ziņā iedibinātajai judikatūrai — ir tikušas pārkāptas.

159 Saistībā ar iestāžu izmantoto datu ticamību prasītājas uzsver, ka administratīvā procesa laikā tās Komisijai ir sniegušas informāciju no publiskiem avotiem, kas liecina, ka daži no lielākajiem Itālijas ražotājiem, kuri, iespējams, ietilpst Kopienas ražotāju izlasē vai sūdzības iesniedzēju skaitā (ko Padome nenoliedzot), ir iesnieguši minētajai iestādei nepatiesu vai sagrozītu informāciju. Nepareizie dati attiecoties uz nodarbinātību, ieguldījumiem, apgrozījumu, pārdevumiem un uzņēmējdarbības vietu, jo dažas sabiedrības bija pārcēlušas savas ražošanas struktūrvienības uz trešām valstīm. Šī informācija esot bijusi pamats Komisijai veikt kontroli uzmanīgāk. Ņemot vērā, ka atbilstoši prasītāju norādītajam divas Itālijas sabiedrības, kas bija sniegušas nepatiesu vai sagrozītu informāciju, pārstāvēja aptuveni 10,4 % no pārdevumiem un 7,5 % no Kopienas ražošanas, iepriekš minēto apstākļu ietekme uz kaitējuma novērtēšanu varētu būt tik nozīmīga, ka radītu būtiskas sekas attiecībā uz izmeklēšanas rezultātiem neatkarīgi no tā, vai šīs sabiedrības ir piedalījušās izlasē vai nē. Saskaņā ar pagaidu regulas preambulas 175. apsvērumu makroekonomiskie rādītāji esot novērtēti visas Kopienas nozares līmenī, savukārt mikroekonomiskie rādītāji esot novērtēti atlasīto ražotāju līmenī. Tātad, pat ja tiktu pieņemts, ka neviena no minētajām sabiedrībām nav piedalījusies Kopienas ražotāju izlasē, Komisija tomēr esot izmantojusi to sniegtos datus, lai secinātu par makroekonomiskām sekām attiecībā uz Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu.

160 Aprēķinot Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu, iestādes neesot ņēmušas vērā šo informāciju, līdz ar to pieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kuras dēļ esot pārkāpts pamatregulas 3. panta 2. punkts (skat. šā sprieduma 3. punktu). Katrā ziņā apstāklis, ka apstrīdētajā regulā nav nekādu paskaidrojumu šajā sakarā, ir pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums attiecībā uz noteicošu izmeklēšanas jautājumu.

161 Padome, kuru atbalsta Komisija un *CEC*, apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

162 Šajā pamatā ir divas daļas. Pirmās daļas ietvaros prasītājas pārmet iestādēm, ka tās neesot pārbaudījušas, vai Kopienas ražotāju izlasē iekļautie uzņēmēji ir reprezentatīvi attiecībā uz Kopienas nozari. Šajā kontekstā tās norāda arī, ka tām ir liegta pieeja jebkādiem datiem, kas tām ļautu pārbaudīt šo uzņēmēju reprezentativitāti. Otrās pamata daļas ietvaros prasītājas apgalvo, ka iestādes, izvērtējot makroekonomiskus un mikroekonomiskus faktorus, kas attiecas uz Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu, esot pamatojušās uz neuzticamiem datiem.

163 Saistībā ar pirmo pamata daļu ir jāatgādina, ka saskaņā ar pagaidu regulas preambulas 65. apsvērumu Komisija ir izveidojusi atlasi, kurā ietilpst 10 Kopienas ražotāji, pamatojoties uz ražošanas apjomu un to ģeogrāfisko atrašanās vietu (skat. šā sprieduma 24. punktu). Saskaņā ar to pašu preambulas apsvērumu šo kritēriju mērķis bija ne tikai atspoguļot dažādu ražotāju lielumu un nozīmi, bet arī Kopienas nozares ģeogrāfisko sadalījumu. Piemēram, izlasē iekļautie ražotāji atbilstoši pagaidu regulas preambulas 8. apsvērumam bija reģistrēti piecās dažādās dalībvalstīs.

164 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka sūdzības veidlapā un atlases anketās, kas tika izsūtītas 814 ražotājiem, kuru vārdā ir iesniegta sūdzība (skat. šā sprieduma 108. punktu), bija ietverta informācija par Kopienas nozares ražošanu un pārdevumiem iekšzemes tirgū, kā arī par katra sūdzību ierosinājušā ražotāja ražošanu 2003. un 2004. gadā. Šajos apstākļos ir jāatzīst, ka Komisija varēja novērtēt katra sūdzību ierosinājušā ražotāja lielumu un ražošanas jaudu un — acīmredzami — tā atrašanās vietu. Tātad Komisijas rīcībā bija nepieciešamie dati, lai, pamatojoties uz šiem kritērijiem, kas pēc Komisijas

viedokļa bija visatbilstošākie, izveidotu Kopienas ražotāju izlasi. Tā kā prasītājas nav apstrīdējušas šo kritēriju atbilstību, ir jāsecina, ka šajā sakarā to argumenti attiecībā uz atlases izveidi ir jānoraida.

165 Saistībā ar argumentu par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu prasītājas nav apstrīdējušas Padomes apgalvojumu, ka tām ir bijusi pieeja datiem attiecībā uz katras atlasītās sabiedrības ražošanu, kā arī atbilžu, ko šīs sabiedrības bija sniegušas anketā par kaitējumu, nekonfidenciālajai versijai. Katras izlasē iekļautās sabiedrības nosaukums ir elements, kam nav nozīmes, novērtējot to reprezentativitāti. Tomēr šāds vērtējums ir spēkā tikai tad, ja attiecīgo sabiedrību sniegtā informācija atbilst patiesībai. Šajos apstākļos prasītājām būtu bijis jālūdz pieeja informācijai, kas ļāvusi Komisijai secināt, ka šo atlasīto Kopienas uzņēmēju sniegtie dati atbilst patiesībai. Šī pieeja varētu tikt sniegta, neizpaužot sabiedrību nosaukumus. Tomēr izrādās, ka prasītājas nav pieprasījušas pieeju šiem datiem, un tāpēc to argumentus par to tiesību uz aizstāvību pārkāpumu nevar apmierināt.

166 Saistībā ar šā pamata otro daļu vispirms ir jānoraida iebilde par nepieņemamību, ko cēlusi Padome, pamatojoties uz to, ka prasītājas tikai norādot uz saviem pielikumiem. Prasītājas ir ne tikai norādījušas uz prasības pieteikuma A 33. un A 34. pielikumu, bet arī sniegušas kopsavilkumu par galvenajiem to punktiem, formulējot konkrētus iebildumus pret iestāžu veikto vērtējumu. Reglaments neliedz savu iebildumu atbalstam iesniegt sīkāk izstrādātus dokumentus, kas bijuši iesniegti Komisijai administratīvā procesa laikā.

167 Runājot par prasītāju argumentu būtību, vispirms ir jānorāda, ka informācija, ko tās ir sniegušas Komisijai savos 2006. gada 17. jūlija un 2. augusta paziņojumos, būtībā attiecas uz informāciju, kas apkopota no preses attiecībā uz pārkāpumiem, ko esot izdarījuši Kopienas apavu ražotāji, tādiem kā krāpšana, kas izdarīta valsts līmenī, lai saņemtu subsīdijas, vai darba kodeksa normu pārkāpumi.

168 Šajā sakarā ir jāuzsver, ka apstāklis, ka kāds uzņēmums ir izdarījis krāpšanu valsts līmenī, noteikti nenozīmē, ka tas nesadarbojas Komisijas veiktajā antidempinga izmeklēšanā un ka tas šajā sakarā sniedz nepareizu informāciju. Ir jākonstatē, ka, pat ja tiktu pieņemts, ka prasītāju minētie uzņēmumi ir izdarījuši krāpšanu valsts līmenī, tas pats par sevi neļauj secināt, ka dati, ko šie uzņēmumi snieguši antidempinga izmeklēšanas ietvaros, nav ticami, ja šiem datiem nav nekāda sakara ar minēto krāpšanu. Saistībā ar informāciju, ko prasītājas administratīvā procesa laikā sniedza attiecībā uz pazemojošu izturēšanos pret strādniekiem un bērnu nodarbināšanu, vispirms ir jānorāda, ka iespēja, ka šiem faktiem varētu būt sakars ar datiem, ko attiecīgās sabiedrības, iespējams, ir iesniegušas attiecīgās izmeklēšanas ietvaros, šķiet izslēgta.

169 Prasītājas norāda arī, ka Itālijas ražotājs *La Nuova Adelchi* esot sniedzis nepareizus datus par tā apgrozījumu un pārdevumiem. Šajā sakarā prasītājas 2006. gada 17. jūlija un 2. augusta paziņojumā ir norādījušas uz apstākli, ka vienīgo sabiedrības *La Nuova Adelchi* pārvaldnieku Itālijas iestādes pirmajā instancē ir notiesājušas par uzskaites datu falsificēšanu. Šā apgalvojuma atbalstam tās 2006. gada 17. jūlija un 2. augusta paziņojumā ir pamatojušās uz Tiesas 2005. gada 3. maija spriedumu apvienotajās lietās C-387/02, C-391/02 un C-403/02 *Berlusconi* u.c. (Krājums, I-3565. lpp.). Tomēr no minētā sprieduma 29. punkta izriet, ka attiecīgie fakti attiecas uz 1992. un 1993. gadu, t.i., laikposmu vairākus gadus pirms izmeklēšanas laikposma. Iespējamie pārkāpumi attiecībā uz 1992. un 1993. gada uzskaiti nevar būt pamats apšaubīt šīs izmeklēšanas ietvaros sniegto datu uzticamību.

170 Attiecībā uz citiem faktiem, ko prasītājas pārmet dažiem Kopienas apavu ražotājiem, ir jānorāda turpmākais. Atbilstoši pagaidu regulas preambulas 175.–185. apsvērumam Komisija ir novērtējusi Kopienas nozarei nodarītā kaitējuma esamību makroekonomiskā līmenī, pamatojoties uz datiem par ražošanu, pārdevumiem, tirgus daļām, nodarbinātību, izaugsmi, dempinga starpības lielumu un atgūšanos pēc iepriekšējā dempinga ietekmes. Šie dati attiecas uz visu Kopienas nozari (skat. šā sprieduma 24. punktu). Pēc šīs pārbaudes Komisija ir secinājusi par ražošanas, tirgus daļu, nodarbinātības un tātad izaugsmes samazināšanos laikposmā no 2001. gada līdz

izmeklēšanas laikposma beigām. Attiecībā uz mikroekonomiskajiem rādītājiem saistībā ar atlasītajiem ražotājiem Komisija pagaidu regulas preambulas 186.–196. apsvērumā ir secinājusi, ka ražošanas un pārdošanas apjomi, pārdevumu cenas, naudas plūsma, rentabilitāte, ienākums no ieguldījumiem, spēja piesaistīt kapitālu ieguldījumiem un nodarbinātība ir būtiski samazinājušies laikposmā no 2001. gada līdz izmeklēšanas laikposma beigām.

171 Attiecībā uz galīgajiem secinājumiem par makroekonomiskajiem kaitējuma rādītājiem Padome apstrīdētās regulas preambulas 186.–198. apsvērumā ir apstiprinājusi Komisijas secinājumus par ražošanas, pārdevumu, tirgus daļu, nodarbinātības, ražīguma, izaugsmes un atgūšanās pēc iepriekšējā dempinga ietekmes samazināšanos. Saistībā ar mikroekonomiskajiem rādītājiem Padome apstrīdētās regulas preambulas 199.–206. apsvērumā ir apstiprinājusi arī Komisijas vērtējumus attiecībā uz pārdevumu cenu, naudas plūsmas, rentabilitātes, ienākuma no ieguldījumiem un spējas piesaistīt kapitālu ieguldījumiem samazināšanos.

172 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Padome apstrīdētās regulas preambulas 214. apsvērumā ir norādījusi, ka makroekonomikas līmenī kaitējums galvenokārt izpaudās kā pārdošanas apjoma samazinājums un tirgus daļu zaudēšana un šie apstākļi ietekmēja ražošanas līmeni un nodarbinātību. Attiecībā uz mikroekonomikas līmeni Padome apstrīdētās regulas preambulas 200. apsvērumā ir konstatējusi, ka atlasītās sabiedrības izmeklēšanas laikposmā ir guvušas minimālu peļņu un nevar turpināt pazemināt cenas, neradot sev zaudējumus.

173 Šajos apstākļos prasītāju apgalvojumi attiecībā uz it kā falsificētiem datiem, ko esot iesniegušas divas Itālijas sabiedrības, var tikt uzskatīti par tādiem, kuriem ir nozīme, tikai tad, ja minētie dati var radīt šaubas par faktoriem, ko ņēmusi vērā Padome, lai konstatētu kaitējuma esamību.

174 Šajā ziņā prasītājas, pirmkārt, norāda uz darbinieku fiktīvu atlaišanu, ko veikušas divas Itālijas sabiedrības, lai atkārtoti pieņemtu darbā atlaistos darbiniekus, saņemot valsts atbalstu par bezdarbnieku nodarbināšanu. Pēc prasītājas novērtējuma fiktīvas atlaišanas gadījumu skaits esot sasniedzis 3100. Pat ja tiktu pieņemts, ka visi šie atlaišanas gadījumi neļauj pierādīt sarežģīto attiecīgo sabiedrību stāvokli, bet gan to nodomu krāpnieciski saņemt valsts atbalstu, ir jākonstatē, ka Padome apstrīdētās regulas preambulas 192. apsvērumā ir norādījusi uz vairāk nekā 27 000 darba vietu zudumu kopš 2001. gada. Tātad, pat ja tiktu pieņemts, ka 3100 no šiem atlaišanas gadījumiem ir bijuši fiktīvi, Padomes secinājums par ievērojamu nodarbinātības līmeņa samazināšanos makroekonomikas līmenī paliek spēkā. Ir jānorāda arī, ka mikroekonomikas līmenī Padome savu secinājumu par kaitējumu nav pamatojusi ar nodarbinātības datiem.

175 Otrkārt, prasītājas norāda uz Kopienas ražošanas pārcelšanu uz trešām valstīm, kam līdzi nāk krāpnieciski pasākumi nolūkā norādīt precēm Itālijas izcelsmi. Pat ja tiktu pieņemts, ka iestādes ir cietušas no šīs prakses tādā nozīmē, ka tās skaitļos, kas attiecas uz Kopienas nozares ražošanu, ir iekļāvušas ārvalstīs ražotos daudzumus, tas faktiski nozīmētu, ka Kopienas ražošanas samazinājums ir vēl lielāks par to, kāds minēts pagaidu regulā un apstrīdētajā regulā. Tātad prasītāju minētie apstākļi, pat ja tie būtu pierādīti, nevar atspēkot Padomes vērtējumu attiecībā uz kaitējumu, kas izriet no Kopienas ražošanas līmeņa.

176 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka viens no diviem Itālijas uzņēmumiem ir nodarbojies ar krāpšanu, saņemot valsts atbalstu jauno iekārtu iegādei, kas tomēr citu starpā tika instalētas Albānijā. Pat ja tiktu pieņemts, ka šis apgalvojums ir pierādīts, šim apstāklim varētu būt tikai nelabvēlīga ietekme uz faktisko ieguldījumu līmeni Kopienas iekšējā tirgū, kas tātad apstiprina Padomes secinājumus šajā sakarā.

177 Līdz ar to prasītāju apgalvojumi nevar atspēkot Padomes vērtējumus makroekonomikas līmenī.

178 No mikroekonomikas viedokļa ir jānorāda, ka katrā ziņā, pat ja abi attiecīgie Itālijas uzņēmumi ir piedalījušies izlasē un ja tie ir iekļāvuši savos pārdevumos Kopienas tirgū trešās valstīs ražoto apavu pārdevumus, kas varētu ietekmēt apstrīdētās regulas preambulas 199. apsvērumā minētās vidējās pāra cenas aprēķinu EUR 18,2 apmērā, tomēr, ņemot vērā apstrīdētās regulas preambulas 200. apsvērumā izklāstītos iemeslus, vidējās pārdošanas cenas kritērijs pats par sevi nav noteicošs faktors.

179 Kā norādīts apstrīdētās regulas preambulas 200. apsvērumā, apavi tiek ražoti pēc pasūtījuma un jaunus pasūtījumus parasti pieņem tikai tad, ja atbilstīgais cenu līmenis dod iespēju ražot vismaz bez zaudējumiem. Līdz ar to, pat ja tiktu pieņemts, ka Kopienas nozares vidējā pārdošanas cena nav noteikta ar vislielāko precizitāti un īstenībā tā ir augstāka, ar to nepietiek, lai atspēkotu secinājumus attiecībā uz naudas plūsmu, rentabilitāti, ienākumu no ieguldījumiem, spēju piesaistīt kapitālu un ieguldījumiem, kas visi liecina par būtisku Kopienas nozares stāvokļa pasliktināšanos.

180 Attiecībā uz iebildumu par pamatojuma nesniegšanu ir jānorāda, ka nav prasīts, lai regulu pamatojumā tiktu norādīti dažādi regulā aplūkotie faktiskie un tiesiskie apstākļi, kuru skaits reizēm ir ļoti liels un kuri ir sarežģīti, jo šīs regulas iekļaujas visu pasākumu kopuma, kurā tās ietilpst, sistēmā. Šajā sakarā pietiek ar to, ka iestāžu pamatojums regulās ir skaidrs un nepārprotams (Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. oktobra spriedums lietā T-2/95 *Industrie des poudres sphériques*/Padome, *Recueil*, II-3939. lpp., 357. un 358. punkts).

181 Turklāt ir jāuzsver, ka iestādēm nav pienākuma ieņemt nostāju attiecībā uz visiem argumentiem, ko tai paudušas ieinteresētās personas, bet gan pietiek ar tādu faktu un juridisko apsvērumu izklāstu, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma struktūrā (šajā ziņā skat. Tiesas 2007. gada 11. janvāra spriedumu lietā C-404/04 P *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija, 30. punkts).

182 No iepriekš minētā izriet, ka Padome apstrīdētajā regulā ir skaidri darījusi zināmus iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka Kopienas nozarei ar importu no Ķīnas ir nodarīts būtisks kaitējums gan mikroekonomikas, gan makroekonomikas līmenī. Līdz ar to no juridiskā viedokļa apstrīdētā regula šajā ziņā ir pietiekami pamatota.

183 No tā izriet, ka sestais pamats ir jānoraida.

Par septīto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 3. panta 2. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

184 Prasītājas uzskata, ka esot jāpārbauda, vai pastāv tieša cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un 2004. gadā Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu. Tā nepastāvot, ņemot vērā, ka pastāv citi kaitējumu radoši faktori, tādi kā būtībā sliktie Kopienas nozares eksporta darbības rezultāti, importa pieaugums no citām trešām valstīm, kas nav Ķīna vai Vjetnama, un kvantitātes kvotu režīma atcelšana kopš 2005. gada 1. janvāra (skat. šā sprieduma 11. punktu).

185 Aplūkojamajā lietā Kopienas nozares slikto ekonomisko situāciju esot izraisījusi tās eksporta darbības rezultātu pasliktināšanās, apstāklis, kas apstiprina nepietiekamo Kopienas produkcijas konkurētspēju. Tas esot iemesls, kādēļ Kopienas ražotāji nevarot būtiski paaugstināt to cenas vai palielināt nozares rentabilitāti līdz līmenim, kas būtu augstāks par līmeni 2004. gadā, kas ir atbilstošs tāda antidempinga maksājumu līmeņa noteikšanai, kurš ļautu novērst kaitējumu. Tas izskaidrojot arī Kopienas ražotāju pārdevumu samazināšanos Kopienas tirgū, kā arī ražošanas pārcelšanu uz trešām

valstīm. Turklāt — kā izriet no agrākām antidempinga izmeklēšanām — rentabilitātes līmenis, ko Kopienas nozare sasniegusi 2004. gadā un izmeklēšanas laikposmā, neesot ievērojami zemāks par pēdējo 15 gadu līmeni.

186 No tā izrietot, ka kaitējumu Kopienas nozarei būtībā esot radījušas attiecīgo Kopienas preču nekonkurētspējīgas cenas. Līdz ar to, pat ja tēze, saskaņā ar kuru Kopienas nozares eksporta darbības rezultāti nav radījuši būtisku kaitējumu, zināmā mērā varētu izrādīties pareiza, tajā neesot ņemts vērā apstāklis, ka nodarīto būtisko kaitējumu nav radījis attiecīgais imports par dempinga cenām.

187 Apstrīdētajā regulā ietvertais vērtējums, ar ko mēģināts atspēkot šo secinājumu, esot balstīts uz acīmredzami kļūdainiem vērtējumiem tās preambulas 229. apsvērumā. Pirmkārt, vērtējumā, saskaņā ar kuru apstrīdētās regulas preambulas 227. apsvērumā uzskaitītās trešās valstis aplūkotajā laikposmā nav būtiski palielinājušas savas tirgus daļas, neesot ņemts vērā apstāklis, ka divas valstis, kurām ir ievērojamas tirgus daļas, tās bija dubultojušas un ka divas citas valstis bija palielinājušās savas tirgus daļas attiecīgi par 50 % un 30 %. Otrkārt, visu apstrīdētās regulas preambulas 227. apsvērumā uzskaitīto valstu tirgus daļa esot salīdzināma ar attiecīgajiem antidempinga maksājumiem pakļauto valstu tirgus daļu un, lai gan šī tirgus daļa precīzi neatbilst Ķīnas tirgus daļai, tā ir lielāka nekā Vjetnamai. Treškārt, trīs trešās valstis esot samazinājušas savas cenas par vismaz 22 % un ceturtā — par gandrīz 20 %. Ceturtkārt, no Ķīnas importēto preču cenu samazinājums esot izskaidrojams ar kvantitātes kvotu režīma, kas bija noteikts apavu importam no šīs valsts, izbeigšanos, kas izraisīja lēto apavu importa apjoma palielināšanos un, tātad, pārmaiņas preču sadalījumā.

188 Apstrīdētās regulas preambulas 227. un nākamajos apsvērumos uzskaitītie apstākļi drīzāk liekot secināt, ka imports no trešām valstīm (izņemot Ķīnu un Vjetnamu) ir būtiski veicinājis Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu. Turklāt Kopienu iestādes esot mākslīgi minimizējušas kvotu atcelšanas iespējamu ietekmi uz Kopienas nozari, tostarp saistībā ar vidējās cenas par vienību samazināšanos, importa apjoma palielināšanos

un pārmaiņām preču sadalījumā. Šajā sakarā prasītājas uzsver, ka izmeklēšanas laikposms ietver tikai trīs mēnešu laikposmu bez kvotām (no 2005. gada 1. janvāra līdz 31. martam). Tas esot pārāk īss laikposms, lai izdarītu secinājumus par tik nozīmīgām izmaiņām, kurām ir nepieciešams ilgs laiks, lai ļautu tirgum stabilizēties. Tātad iestādes kļūdaini esot secinājušas, ka kvotu režīma atcelšanai nebija būtiskas kropļojošas ietekmes vai ka tā tikai pasliktināja importa par dempinga cenām sekas.

189 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd prasītāju argumentu pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

190 Ir jānorāda, ka, nosakot kaitējumu, Padomei un Komisijai ir jāpārbauda, vai kaitējumu, ko tās vēlas izmantot [pamatojumā], faktiski radījis imports par dempinga cenām, un jāizslēdz kaitējums, kas izriet no citiem faktoriem, tostarp tiem, kas izriet no pašu Kopienas ražotāju rīcības (Tiesas 1992. gada 11. jūnija spriedums lietā C-358/89 *Extramet Industrie*/Padome, *Recueil*, I-3813. lpp., 16. punkts).

191 Aplūkojamajā lietā Padome cēloņsakarību ir konstatējusi, izskatot, pirmkārt, importa par dempinga cenām ietekmi un, otrkārt, citu faktoru, tādu kā Kopienas nozares eksporta darbības rezultāti, imports no citām trešām valstīm, valūtas kursa svārstības, kvotu režīma atcelšana, sūdzību ierosinājušo ražotāju modernizācijas neveikšana un Kopienas nozares veiktā ražošanas pārcelšana, ietekmi.

192 Saistībā ar prasītāju argumentu par sliktajiem Kopienas nozares eksporta darbības rezultātiem ir jānorāda — līdzīgi tam, ko norādījusi Padome apstrīdētās regulas preambulas 224. apsvērumā, — ka šis apstāklis neietekmē tādus kaitējuma noteikšanai izmantotos rādītājus kā pārdevumu apjoms, tirgus daļas un cenu samazināšanās. Minētie rādītāji tika konstatēti attiecībā uz pārdevumu līmeni Kopienā. Turklāt saskaņā ar apstrīdētās regulas preambulas 187. un 189. apsvērumu Kopienas nozares tirgus daļas iekšējā tirgū samazinājums izraisīja analogu ražošanas samazinājumu. No tā izriet, ka Padome apstrīdētās regulas preambulas 224. apsvērumā pareizi ir konstatējusi, ka lielākais Kopienas produkcijas apjoms bija paredzēts pārdošanai Kopienas tirgū un ka līdz ar to eksporta darbības rezultāti nevarēja radīt būtisku kaitējumu Kopienas nozarei.

193 Saistībā ar argumentiem, kas attiecas uz importu no citām trešām valstīm, ir jāatzīst, ka visas valstis, kas minētas apstrīdētās regulas preambulas 227. apsvērumā, izmeklēšanas laikposmā ir sadalījušas savā starpā tirgus daļu 33,8 % apmērā, salīdzinot ar 24,4 % 2001. gadā. Šajā kontekstā ir jāatzīst arī, ka divas valstis, Makao un Brazīlija, aplūkotajā laikposmā (no 2001. gada janvāra līdz 2005. gada aprīlim) ir dubultojušas savas tirgus daļas, tās palielinot no 1,2 % līdz attiecīgi 2,4 % un 2,5 %; savukārt Indija ir palielinājusi savu tirgus daļu no 3,6 % 2001. gadā līdz 5,7 % izmeklēšanas laikposmā.

194 Turklāt saskaņā ar otro tabulu apstrīdētās regulas preambulas 227. apsvērumā no šīm pašām valstīm importēto preču cenas, izņemot Rumāniju, ir samazinājušās par vērtību no 10 % (Indija) līdz 25 % (Brazīlija), svārstoties starp EUR 8,7 (Indonēzija ar tirgus daļu 2 % apmērā) un EUR 14,9 (Rumānija ar tirgus daļu 6,9 % apmērā).

195 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas preambulas 162., 168. un 170. apsvērumu importa no Ķīnas un Vjetnamas tirgus daļa ir palielinājusies no 9,3 % 2001. gadā līdz 23,2 % izmeklēšanas laikposmā. Turklāt saskaņā ar apstrīdētās regulas preambulas 170. un 199. apsvērumu apavus no Ķīnas un Vjetnamas izmeklēšanas laikposmā importēja par vidējo cenu EUR 8,5 par vienu pāri, salīdzinot ar vidējo

cenu EUR 18,2 par vienu pāri Kopienā ražotajiem apaviem un vidējo svērto cenu EUR 12,21 par vienu pāri importam no trešām valstīm. Šīs pēdējās cenas aprēķins ir balstīts uz apstrīdētās regulas preambulas 227. apsvēruma otrajā tabulā minētajām vidējām cenām, kas svērtas atbilstoši tā paša preambulas apsvēruma pirmajā tabulā minētajām tirgus daļām.

196 No šiem datiem izriet, ka, lai gan trešām valstīm kopumā pieder ievērojama tirgus daļa Kopienas tirgū, Ķīnas un Vjetnamas kopējā tirgus daļa atbilst aptuveni 72 % no apstrīdētās regulas preambulas 227. apsvērumā uzskaitīto trešo valstu tirgus daļas. Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka vidējā apavu cena importam no attiecīgajām valstīm ir par 30,4 % zemāka nekā vidējā cena, par kuru apavus importē no citām trešām valstīm. Šajos apstākļos importa no citām trešām valstīm ietekme nevar būt pamats apšaubīt cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu.

197 Šo secinājumu neatspēko apstāklis, ka dažas trešās valstis aplūkotajā laikposmā ir ievērojami palielinājušas savu tirgus daļu, jo šā sprieduma 193.–196. punktā norādītajos datos šīs izmaiņas ir pienācīgi ņemtas vērā.

198 Saistībā ar kvotu atcelšanas iespējamo ietekmi (skat. šā sprieduma 188. punktu) ir jānorāda, ka antidempinga maksājumu piemērošana ir nevis sods par agrāku rīcību, bet gan aizstāvības un aizsardzības pasākums pret negodīgu konkurenci, ko rada dempinga prakse. Tādējādi, lai varētu noteikt piemērotus antidempinga maksājumus, kas aizsargātu Kopienas nozari pret dempinga praksi, izmeklēšana ir jāveic, pamatojoties uz, cik vien iespējams, jaunu informāciju (iepriekš minētais spriedums lietā *Industrie des poudres sphériques*/Padome, 91. un 92. punkts, un Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. novembra spriedums lietā T-138/02 *Nanjing Metalink*/Padome, Krājums, II-4347. lpp., 60. punkts).

199 Tātad, ja iestādes konstatē, ka preces, kas līdz šim bija pakļauta kvantitātes ierobežojumiem, imports pēc minēto ierobežojumu darbības termiņa beigām ir pieaudzis, tās var ņemt vērā šo pieaugumu, novērtējot Kopienas nozarei nodarīto kaitējumu.

200 Visbeidzot, kā izriet no apstrīdētās regulas preambulas 162., 168.–170., 187.–206. un 216.–240. apsvēruma, iestādes ir ņēmušas vērā vairākus faktorus attiecībā uz kaitējumu un cēloņsakarību, kas saistīti ne tikai ar izmeklēšanas laikposma pēdējo ceturksni, bet arī ar aplūkoto laikposmu.

201 No tā izriet, ka septītais pamats ir jānoraida.

Par astoto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 9. panta 4. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

202 Prasītājas norāda, ka Padomes vērtējums attiecībā uz līmeni, kurā ar galīgajiem antidempinga maksājumiem būtu jāpanāk kaitējuma novēršana (skat. šā sprieduma 42. punktu), esot acīmredzami kļūdains. Šis vērtējums esot balstīts uz datiem par attiecīgās preces daļu, kas nav "būtisku kaitējumu nodaroša dempinga" objekts (tā vietā, lai izmantotu labākus datus, kas attiecas uz 2001.–2003. gadu, kad nebija dempinga), un tajā līdzīga prece ir sadalīta, izmantojot "riņķveida argumentāciju". Apavu, kas nav "būtisku kaitējumu nodaroša dempinga" objekts, identifikācija nozīmējot, ka ir jākonstatē, no kura brīža pastāv "būtisku kaitējumu nodarošs dempings", kam arī ir vajadzīgs salīdzinājums starp Kopienas ražotāju peļņas normu un peļņas normu, kas

būtu iegūta, ja nebūtu importa par dempinga cenām. Šī pieeja esot īpaši nepiemērota, jo antidempinga maksājumi ir piemērojami visam importam.

203 Turklāt Padome iebildumu rakstā esot paskaidrojusi, ka peļņas likme 6 % apmērā attiecas uz precēm, kas nav attiecīgās izmeklēšanas priekšmets, — šis apstāklis pēc definīcijas nozīmējot, ka šī procentuālā daļa nevar būt derīgs rādītājs tādas peļņas normas aprēķinam, ko Kopienas ražotāji būtu ieguvuši, ja nebūtu importa par dempinga cenām. Kopienas nozare laikposmā, uz kuru attiecās izmeklēšana, ne arī nesenā pagātnē nav guvusi peļņu, kas pārsniegtu 2 %.

204 Līdz ar to peļņas normas, ko Kopienas nozare varētu gūt, ja nepastāvētu kaitējumu radošs dempings, noteikšana 6 % apmērā izrietot no acīmredzamas kļūdas vērtējumā, kas ir pamatregulas 9. panta 4. punkta pārkāpums.

205 Padome iebilst pret prasītāju argumentiem, norādot, ka "apavu, kas nav būtisku kaitējumu nodaroša dempinga objekts" jēdziens neatbilst kādai attiecīgās preces apakškategorijai, bet attiecas uz apaviem, kas neietilpst attiecīgās preces definīcijā. Līdz ar to iestādes nav izmantojušas "riņķveida argumentāciju" un nav devušas priekšroku neuzticamiem datiem tā vietā, lai izmantotu labākus datus par attiecīgo preci.

206 Pakārtoti Padome norāda, ka pat gadījumā, ja šis pamats tiktu apmierināts, tā sekas varētu būt apstrīdētās regulas atcelšana tikai daļā, kurā Padome ir izmantojusi kaitējuma starpību, kas būtu par 4 % lielāka nekā nosakāmā starpība.

Vispārējās tiesas vērtējums

207 Vispirms ir jānorāda, ka replikā prasītājas ir akceptējušas Padomes sniegto paskaidrojumu, saskaņā ar kuru "apavu, kas nav būtisku kaitējumu nodaroša dempinga objekts" jēdziens neatbilst kādai attiecīgās preces apakškategorijai, bet attiecas uz apaviem, kas neietilpst attiecīgās preces definīcijā.

208 Turpinājumā ir jānoraida prasītāju argumenti, saskaņā ar kuriem peļņas normu, ko Kopienas nozare ir ieguvusi par apaviem, uz kuriem neattiecās izmeklēšana (un kuri nav kaitējumu nodaroša dempinga objekts), nevar uzskatīt par derīgu rādītāju attiecībā uz peļņas normu, ko Kopienas ražotāji būtu guvuši, pārdodot attiecīgo preci, ja nebūtu importa par dempinga cenām. Nekas iestādēm neliek pamatoties tikai uz datiem, kas attiecas uz attiecīgo preci, lai novērtētu peļņas normu, ko būtu guvusi Kopienas nozare, ja nebūtu kaitējumu radoša dempinga. Gluži pretēji, tās var pamatoties uz blakus precēm, kas ir līdzīgas attiecīgajai precei plašākā nozīmē. Pat ja šīs preces neietilpst attiecīgās preces definīcijā, peļņas norma, ko Kopienas nozare ir ieguvusi par šīm precēm, var tikt uzskatīta par derīgu rādītāju attiecībā uz peļņas normu, ko Kopienas ražotāji būtu guvuši, pārdodot attiecīgo preci, ja nebūtu importa par dempinga cenām. Aplūkojamajā lietā Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pamatojoties uz peļņas normu, ko Kopienas nozare bija ieguvusi par citiem apaviem, nevis tiem, uz kuriem attiecās izmeklēšana, jo šie citi apavi ir pietiekami līdzīgi attiecīgajai precei.

209 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka pamatregulas 3. panta 3. punktā ir tieši paredzēta iespēja ņemt vērā iespējamo Kopienas nozares cenu samazināšanos, lai šādā gadījumā noteiktu references cenu samazinājuma līmeni.

210 No tā izriet, ka arī astotais pamats un visa prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

211 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši Padomes prasījumiem.

212 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punktam Komisija un *CEC* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) ***Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd un Risen Footwear (HK) Co., Ltd*** **sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;**

3) **Eiropas Komisija un *Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 4. martā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas ..... II - 680

Prāvas priekšvēsture un apstrīdētā regula ..... II - 688

Process un lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 696

Juridiskais pamatojums ..... II - 699

Par pirmajiem diviem pamatiem, kas saistīti ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta, 9. panta 5. punkta un 18. panta pārkāpumu, kā arī ar vienlīdzīgas attieksmes principa, tiesiskās paļāvības aizsardzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu ..... II - 700

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 700

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 704

Par trešo pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpumu, jo Komisija neesot pierādījusi, ka Kopienas nozare ir atbalstījusi sūdzību ..... II - 711

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 711

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 712

Par ceturto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 1. panta 4. punkta un 2. un 3. panta pārkāpumu ..... II - 718

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 718

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 719

Par piekto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 17. panta un EKL 253. panta pārkāpumu ..... II - 723

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 723

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 725

Par sesto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 3. panta 2. punkta, kā arī EKL 253. panta pārkāpumu ..... II - 727

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 727

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 729

Par septīto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 3. panta 2. punkta pārkāpumu ..... II - 735

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 735

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 737

Par astoto pamatu, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 9. panta 4. punkta pārkāpumu ..... II - 740

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 740

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 742

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 743